

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 4.9.2001
KOM(2001) 469 endelig

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN

Europa og Asien: strategiske rammer for styrkede partnerskaber

INDHOLDSFORTEGNELSE

Resumé.....	3
1. Indledning	5
2. Asien og Europa ved begyndelsen af det 21. århundrede.....	6
2.1. Asien.....	6
2.2. Europa.....	10
2.3. Den globale sammenhæng	11
3. Forbindelserne mellem EU og de asiatiske lande - en statusopgørelse.....	12
4. Mål, prioriterede opgaver og indsatsområder	16
4.1. Generelle mål og prioriterede opgaver	16
4.2. Indsatsområder for regionen som helhed.....	17
4.3. Indsatsområder for Asiens forskellige delregioner	22
5. Gennemførelse og ressourcer.....	28
6. Konklusioner.....	30

Statistiske bilag

Liste over akronymer

Befolkning og indkomst i EU og Asien

Handels- og investeringsstrømme mellem EU og Asien

EU-bistand til Asien

Europa og Asien: strategiske rammer for styrkede partnerskaber

Resumé

I Kommissionens meddelelse fra 1994, "På vej mod en ny strategi over for Asien", blev der for første gang udstukket overordnede rammer for EF's forbindelser med de asiatiske lande. I nærværende meddelelse opdateres denne strategi, ved at der tages hensyn til de væsentligste udviklingstendenser i de mellemliggende år, og ved at der udarbejdes en samlet strategisk ramme for vore forbindelser med Asien og dens delregioner i det kommende årti.

Efter en omtale af de vigtigste økonomiske, politiske og sociale ændringer i Asien, Europa og den øvrige verden i de senere år, gøres der i meddelelsen status over udviklingen af forbindelserne mellem EU og Asien siden 1994. Vor politiske dialog med de væsentligste partnere i regionen er blevet styrket, og vore handels- og investeringsmæssige forbindelser er blevet udvidet (på trods af virkningen af den østasiatiske krise). Der har fundet en beskeden vækst sted i vort udviklingsmæssige og økonomiske samarbejde med de asiatiske lande. Men der er endnu meget at udrette, f.eks. med hensyn til at uddybe og udvide vor politiske dialog, fremme vore bilaterale handels- og investeringsforbindelser og styrke vort samarbejde inden for WTO og at drage omsorg for, at vore bistandsprogrammer i Asien kan få størst mulig virkning. Der hersker fortsat en utilstrækkelig gensidig forståelse de to regioner imellem.

På baggrund heraf foreslås det i denne meddelelse, at vi bør udarbejde en samlet, strategisk ramme for vore forbindelser til Asien i det kommende årti, baseret på det centrale mål at **styrke EU's politiske og økonomiske tilstedeværelse overalt i regionen og bringe den op på et niveau, der svarer til den øgede samlede vægt af et udvidet EU.**

Vi bør i særlig grad bestræbe os for:

- at bidrage til fred og sikkerhed i regionen og globalt gennem en udbygning af vort engagement i regionen
- at opnå en yderligere styrkelse af vore gensidige handels- og investeringsstrømme
- at fremme udviklingen i de mindre velstillede lande i regionen ved at takle de dybereliggende årsager til fattigdom
- at bidrage til beskyttelse af menneskerettighederne og udbredelsen af demokrati, god regeringsførelse og retsstatslige principper
- at opbygge altomfattende partnerskaber og alliancer med de asiatiske lande i passende internationale fora og at bistå disse lande med at tage såvel de udfordringer som de muligheder op, som globaliseringen frembyder, og at styrke vores fælles indsats vedrørende globale miljø- og sikkerhedsanliggender
- at hjælpe med til at styrke forståelsen for Europa i Asien (og omvendt).

Disse generelle mål og prioriterede opgaver er videreudviklet i form af en række særlige indsatsområder for regionen som helhed og for hver af de fire vigtigste delregioner (Sydasien, Sydøstasien, Nordøstasien og Australasien).

Denne overordnede strategiske ramme (som derefter om nødvendigt kan udbygges ved hjælp af særlige delregionale strategier samt gennem landestrategidokumenter, der sætter fokus på udviklings samarbejde), vil også kunne gøre fyldest som et væsentligt input i forbindelse med en foreslået revision af ALA-forordningen i første halvdel af 2002 (i kølvandet af den samlede vurdering, der nu indledes). I tiden fremover vil det være vigtigt regelmæssigt at gøre

status over de opnåede fremskridt, og det foreslås, at strategien passende kan tages op til overvejelse og om nødvendigt tilpasses om ca. fem til seks år.

For at denne strategiske ramme kan fungere effektivt, er det væsentligt, at der er nøje overensstemmelse mellem de opstillede mål og de ressourcer, der står til rådighed for realiseringen af målene. Vor første prioriterede opgave er at sikre, at de disponible ressourcer udnyttes rettidigt og på en effektiv måde, ved at man gennemfører den igangværende reform af vor eksterne bistand fuldt ud. Når dette er sket, vil vi bedre kunne takle det mere langsigtede spørgsmål om, hvorvidt og i hvilken udstrækning de ressourcer, der er til rådighed for vore samarbejdsaktiviteter med Asien, bør forøges.

I meddelelsens konklusioner fremhæves det, at Asien er en yderst vigtig økonomisk og politisk partner for Europa. I højere grad end tidligere bør EU og dens asiatiske partnere arbejde sammen om at tage de globale udfordringer op, som begge verdensdele er stillet over for, og at udnytte de globale muligheder, som vi alle helst skulle have del i. Vore asiatiske partnere opfordres derfor på deres side til at overveje, hvordan vi i fællesskab kan give os i kast med løsningen af disse spørgsmål.

1. INDLEDNING

I Kommissionens meddelelse fra 1994, "På vej mod en ny strategi over for Asien"¹ blev der for første gang skitseret en samlet retning, der skulle følges i vore forbindelser med Asien, og der søgtes opstillet nogle mere omfattende og afbalancerede rammer for vore forbindelser til denne meget store region.

Strategidokumentet fra 1994 omfattede det sydlige, sydøstlige og nordøstlige Asien. Heri fremhævedes de meget hurtige økonomiske ændringer, der havde fundet sted i regionen gennem de foregående årtier, og det behov, der var for at sikre en effektiv og proaktiv EU-tilstedeværelse i regionen. Det opstillede som hovedmål en styrkelse af vor økonomiske tilstedeværelse i regionen, EU's bidrag til dens politiske stabilitet gennem en udbygning af vore politiske og økonomiske forbindelser med regionen som helhed, fremme af udviklingen af de mindst velstående lande og ydelsen af et bidrag til udbredelsen af demokrati, retsstat og menneskerettigheder. I dokumentet blev der omtalt otte centrale prioriterede opgaver, der burde tages op, herunder den fortsatte styrkelse af de bilaterale forbindelser, en styrkelse af EU's profil i Asien, støtte til det regionale samarbejde (med henblik på at styrke freden og sikkerheden), en tilskyndelse til, at Asien kommer til at spille en større rolle i de multilaterale fora, sikring af åbne markeder og et ikke-diskriminerende erhvervsklima, tilskyndelse til integrering af de statskontrollerede økonomier i de markedsorienterede, en indsats til fordel for en bæredygtig udvikling og formindskelse af fattigdommen i de mindst velstillede lande, og endelig vigtigheden af at sikre en koordineret indfaldsvinkel fra hele EU's side i vore kontakter med regionen.

Denne strategi blev derefter udarbejdet i detaljer med hensyn til særlige lande eller sektorer i form af en række mere målrettede meddelelser, der f.eks. omhandlede vore forbindelser med Kina, Indien, ASEAN, Indonesien, ASEM-processen og energi- og miljøsektorerne².

Alt i alt må det siges, at 1994-strategien har været et hensigtsmæssigt redskab (med hensyn til en vurdering af dens gennemførelse henvises læseren til afsnit 3). I mange henseender gælder de problemstillinger og løsninger, der dengang blev opstillet, i det store og hele den dag i dag. Men verden har imidlertid forandret sig siden 1994, med skelsættende økonomiske og politiske ændringer i både Asien og Europa og med en fremskyndelse af globaliseringen (og en intensivering af de muligheder og udfordringer, som den rummer). I løbet af de kommende år vil EU opleve en yderligere forvandling med den foreslåede udvidelse, med enhedsmarkedet og enhedsvalutaen, der vil slå helt igennem, og med en fortsat styrkelse af EU's politiske koordinering, både af politikken over for omverdenen og politikken for indre og retlige anliggender.

¹ KOM(94) 314 af 13. juli 1994.

² F.eks. "En langsigtet politik for forbindelserne mellem Kina og Europa" (KOM(95) 279 af 5.07.95), "Udvidet partnerskab mellem EU og Indien" (KOM(96) 275 af 25.06.96), "Nye impulser til befordring af forbindelserne mellem Den Europæiske Union og Asien" (KOM(96) 314 af 3.07.96), "Europæisk-asiatisk samarbejdsstrategi inden for energi" (KOM(96) 308 af 18.07.96), "Den Europæiske Union og Hongkong på den anden side af 1997" (KOM(97) 171 af 23.04.97), "Perspektiver og prioriteringer for ASEM-processen" (SEK(97) 1239 af 26.06.97), "Om en europæisk-asiatisk samarbejdsstrategi inden for miljø" (KOM(97) 490 af 13.10.97), "Uddybning af partnerskabet med Kina" (KOM(98) 181 af 25.03.98), "Den Europæiske Union og Macao: Efter år 2000" (KOM(99) 484 af 12.11.99), "Udvikling af nærmere forbindelser mellem Indonesien og Den Europæiske Union" (KOM(00) 50 af 2.02.00); "ASEM-processens perspektiver og prioritering i det nye årti" (KOM(00) 241 af 18.4.00).

Nærværende meddelelse tager således sigte på at revidere og opdatere vore forbindelser til Asien, at tilvejebringe nye strategiske rammer, der skal tage højde for ændringerne siden 1994, og at skabe en sammenhængende, samlet og afbalanceret strategisk indfaldsvinkel for vore forbindelser til Asien i det kommende årti.

2. ASIEN OG EUROPA VED BEGYNDELSEN AF DET 21. ÅRHUNDREDE

2.1. Asien

Det er sommetider blevet sagt, at selve udtrykket "Asien" giver forkerte associationer derved, at regionens særdeles forskelligartede økonomiske og politiske og geografiske forhold tillægges en kunstig ensartethed. Men etiketter er altid mindre vigtige end den virkelighed, de repræsenterer, og det er i dette tilfælde Asiens virkelighed, som er af afgørende betydning for EU. I nærværende dokument dækker ordet "Asien" de lande, der strækker sig fra Afghanistan i vest til Japan i øst og fra Kina og i Nord til New Zealand i syd tillige med alle områder derimellem. Det omfatter derfor de lande i det sydlige, sydøstlige og nordøstlige Asien, som falder inden for enhver almindelig definition af Asien (og som var omfattet af 1994-strategien). Det omfatter dog også for første gang Australasien - på baggrund af, at Australiens og New Zealands økonomiske og politiske forbindelser til deres naboer i nord og deres geografiske nærhed er tilstrækkelige betydningsfulde til, at de her bør behandles som en del af den bredere asiatiske region og Asien-Stillehavsregionen³.

³ Dette dokument dækker imidlertid ikke visse andre regioner eller lande, som ganske vist geografisk kan betragtes som en del af det samlede Asien og Asien-Stillehavs-regionen - Det Russiske Stillehavsområde, Centralasien, udviklingslandene i Stillehavet, heller ikke landene omkring Den Persiske Golf eller i Mellemøsten. I forskellig grad har alle disse lande betydningsfulde politiske (og somme tider økonomiske) forbindelser med Asien som helhed, og en forståelse af disse forbindelser er en væsentlig del af den bredere asiatiske sammenhæng. Men generelt betragtet er disse landes opmærksomhed rettet mod andre områder, og vore forbindelser til disse lande behandles i anden sammenhæng.

Udvalgte facts om Asien⁴

Befolkning: 3,3 mia. mennesker **BNI: 7 440 mia. US\$** **CO₂-emissioner: 7,4 mia. tons**
(56% af hele verdens befolkning) (26% af hele verdens BNI) (33% af hele verdens emissioner)

Indkomst per capita

Cambodja 260 USD **Indien 450 USD** **Kina 780 USD**
Malaysia 3 400 USD **Sydkorea 8 490 USD** **Japan 32 230 USD**

Antal personer, der lever for mindre end 1 USD om dagen:
800 mio. personer (66% af hele verdens fattige)

Asiens andel af verdenshandelen: 25,3%
(*industrialiserede lande i Asien: 14,2%, udviklingslande i Asien: 11,1%*)

Asiens andel af EF's eks- og import: 21,1% og 31,2%
(*industrialiserede lande i Asien: 10,6% og 13,0%, udviklingslande i Asien: 10,5% og 18,2%*)

EU's eksport til Asien som % af EU's BNI: 2,3%

Bortset fra regionens demografiske og økonomiske vægt har Asien været oprindelsesled for flere store verdensreligioner, og dets kulturelle rigdom er uden sidestykke. Asien er også hjemsted for adskillige årelange kilder til spænding eller konflikt (f.eks. i Kashmir, Sri Lanka, langs Afghanistanens grænser, i Aceh og Mindanao, tværs over Taiwan-strædet, i Det Sydkinesiske hav og på Korea-halvøen). Flere asiatiske stater råder over kernevåben, og visse lande giver fortsat anledning til bekymring som følge af spredningen af masseødelæggelsesvåben. Asien er også hjemstedet for to tredjedele af verdens fattige, med 800 mio. mennesker, der lever for under 1 USD om dagen, med varige problemer omkring fødevarerikkerhed, sundhed og adgang til grundlæggende serviceydelser i de fleste af regionens lavindkomstlande, og med alvorlige indkomst- og chanceforskelle, der stadig udgør en stor udfordring for mange middelindkomstlande. Asien spiller også en afgørende rolle i forbindelse med taklingen af de globale, regionale og lokale miljøudfordringer - på baggrund af regionens geografiske, demografiske og industrielle betydning, vigtigheden af dens naturressourcer og biodiversitet og det tempo, hvormed de økonomiske og demografiske forandringer foregår rundt om i regionen. F.eks. tegner regionen sig for ca. 33% af hele verdens CO₂-emissioner⁵, og spørgsmål i tilknytning til klimaændringer, energiforbrug og -effektivitet, beskyttelse af skove og vandressourcer samt biodiversitet figurerer nødvendigvis højt oppe på den regionale og globale dagsorden.

Igennem de seneste årtier har visse dele af Asien på basis af forskellige men effektive udviklingsstrategier oplevet en økonomisk fremgang, der har højnet levestandarden for hundreder millioner af mennesker (på trods af de seneste års østasiatiske krise). De sociale og miljømæssige omkostninger ved en så hurtig ændring er der endnu ikke i fuld udstrækning taget højde for, og Asien står også over for de samme globale udfordringer som Europa -

⁴ Ovenstående udvalgte facts om Asien og i det følgende om EU er taget fra Verdensbankens udviklingsrapport 2000/2001 (befolknings- og indkomststal fra år 1999, emissionstal fra år 1996) og fra Eurostat (handeltal fra år 2000).

⁵ I 1996 tegnede hele Asien sig for ca. 33% af de samlede CO₂-emissioner (overfor 23% fra USA og 14% fra EU). Inden for det samlede Asien stammede ca. 85% af emissionerne fra de 5 største nuværende og kommende industrialiserede økonomier (Kina, Japan, Indien, Sydkorea og Australien).

hvad enten det drejer sig om økonomisk usikkerhed, miljømæssig nedslidning, AIDS-svøben eller grænseoverskridende kriminalitet. Men Asien har også kunnet drage fordel af de muligheder, som globaliseringen medfører, og mange lande i regionen har vist evne til at udnytte disse muligheder optimalt.

Der findes også en meget stor grad af uensartethed overalt i Asien. Regionen omfatter tre af de fem største lande i verden med hensyn til befolkning (Kina, Indien og Indonesien) og nogle af de mindste lande (Brunei, Bhutan, Maldiverne) - samt to lande med den højeste og laveste befolkningstæthed i verden (henholdsvis Singapore og Mongoliet). Den rummer nogle af de rigeste lande i verden (Japan, Singapore, Australien) og nogle af de fattigste (fra Afghanistan til Nordkorea)⁶. Der er en overmåde rig kulturel og religiøs mangfoldighed rundt om i regionen, der afspejler de tidligere kultursamfund i det sydlige og sydøstlige Asien, Kina, Japan og Korea, og ligeledes den mangeartede kulturarv i Australasien. Denne uensartethed kan imidlertid også give anledning til spændinger, med skarpe etniske eller religiøse skel i visse lande, som i nogle tilfælde truer med at sønderflænge samfundsmønstret. Der består også en meget stor politisk forskellighed rundt om i Asien, med Indonesien, der først for nylig er "dukket frem" efter en lang periode med "styret demokrati" og med andre lande, som stadig er underkastet militær eller teokratisk diktatur. Man bør heller ikke glemme den betydelige rigdom, som en sådan mangfoldighed indebærer (etnisk, socialt eller kulturelt) inden for visse lande i regionen, hvad enten det drejer sig om Indien eller Kina, Indonesien, Filippinerne eller Burma/Myanmar.

Siden 1994-strategien blev udformet, har Asien ændret sig betydeligt, både økonomisk og politisk. Den stigende økonomiske optimisme, der prægede Østasien gennem flere årtier, fik et kraftigt skud foroven med den finansielle og økonomiske krise, der brød ud i 1997. Med et finansielt sammenbrud i Thailand som udgangspunkt bredte krisen sig hurtigt ud over hele regionen. I det meste af Østasien skyldtes krisens oprindelse både interne problemer med finansiell og virksomhedsmæssig styring, gældsforvaltning og demokratisk ansvarlighed og eksterne problemer i forbindelse med periodisk efterspørgsel efter de vigtigste eksportvarer og de kortfristede kapitalstrømmes mobilitet og omskiftelighed. Både de sociale og politiske virkninger af krisen har været betydelige, og flere regeringer rundt om i regionen måtte træde tilbage som følge heraf, idet især Indonesien blev udsat for en meget kraftig økonomisk og social belastning.

En relativ hurtig økonomisk bedring har bekræftet de nyopdagede østasiatiske økonomiers underliggende økonomiske dynamik. Europas eget bidrag til denne bedring, især ved at holde vore markeder åbne og basere handelspolitikken på det "løfte om samhandel og investering", der blev afgivet på det 2. ASEM-topmøde i London i april 1998, har spillet en afgørende rolle. De ændringer i handelsmønstret, der skyldes krisen, har medført, at EU's handelsunderskud over for Asien steg fra 13,3 mia. EUR i 1996 til 121,5 mia. EUR i år 2000⁷. Krisen har ikke desto mindre for alle de berørte lande (lige så vel for Japan som for

⁶ Otte asiatiske lande er af De Forenede Nationer blevet betegnet som de mindst udviklede lande (LLDC): Afghanistan, Bangladesh, Bhutan, Maldiverne, Nepal, Burma/Myanmar, Cambodja og Laos (tillige med Yemen, som ikke behandles i nærværende dokument). Nordkorea, som ikke figurerer på listen over LLDC-lande, må også betragtes som et af verdens fattigste lande.

⁷ I år 2000 havde EU et samlet handelsunderskud på 86,9 mia. EUR, der fordelte sig på et underskud på 121,5 mia. EUR over for Asien (samt 26,7 mia. EUR over for SNG, 4,9 mia. EUR over for AVS-staterne og 1,0 mia. EUR over for Syd- og Mellemamerika) og et overskud på 67,2 mia. EUR over for resten af verden.

Kina og andre nye og lovende økonomier i regionen⁸) understreget det bydende behov med hensyn til at fortsætte med en proaktiv reformkurs, både i den finansielle sektor og i virksomhedssektoren og på det socialpolitiske område⁹.

I Sydasiens, især i Indien, har de seneste års reformer virket fremmende for økonomien og har været med til at støtte en mere beskeden, men dog stabil vækstrate. Sådanne reformer bør fortsætte og udbredes til større dele af regionen, såfremt disse lande skal drage fuld fordel af de handles- og investeringsmæssige muligheder, der åbner sig for dem.

Også den politiske scene har ændret sig afgørende i de seneste år. På subkontinentet har de verserende spændinger mellem Indien og Pakistan på grund af Kashmir nu antaget en dimension, der gør brugen af kernevåben til en mulighed. I det sydøstlige Asien har overgangen til et andet politisk system og den økonomiske krise i Indonesien været med til at danne grundlag for en demokratisering og en forbedret regeringsførelse, samtidig med at der er sket en styrkelse af de centrifugale kræfter, der en skønne dag kan true landets integritet. ASEAN har udvidet antallet af medlemmer, så nu også Burma/Myanmar, Cambodja og Laos er med, medens Østtimor, der er i færd med at blive en selvstændig stat, om kort tid sandsynligvis anmoder om at blive optaget som organisationens 11. medlemsstat. I det nordøstlige Asien har præsident Kim Dae Jungs "Sunshine Policy" medført en pludselig ændring af udsigterne til fred på Den Koreanske Halvø, medens Kina fortsætter med at videreføre sine interne økonomiske og sociale reformer og at udøve en stigende økonomisk og politisk indflydelse overalt i regionen, samtidig med at landet er blevet mere selvhævdende i forfølgelsen af sine regionale og globale interesser.

Ved udgangen af 1990'erne har man også oplevet en markant styrkelse af bestræbelserne for regional dialog og regionalt samarbejde, især i Østasien, med indledningen af "ASEAN plus 3"-dialogen (og den forudgående sikring af østasiatisk tilstedeværelse i ASEM), med en gradvis styrkelse af ARF (ASEAN Regional Forum) som tillidsopbyggende forum, og med stadig tydeligere tegn på en øget sans for østasiatisk identitet (måske for en stor del påvirket af de fælles erfaringer under den finansielle krise). Samtidig synes ASEAN selv i de senere år at have mistet noget af sin fremdrift, dels som følge af Indonesiens beskæftigelse med landets interne problemer, dels som følge af de interne vanskeligheder med nogle af de spørgsmål, som ASEAN har måttet tage stilling til (f.eks. i forbindelse med færdiggørelsen af AFTA (ASEAN's Frihandelsområde) som svar på den finansielle krise, og integreringen af de tre nye medlemmer). I det sydlige Asien, som i mange henseender adskiller sig fra resten af regionen, åbner SAARC (Den Sydasiatiske Sammenslutning for Regionalt Samarbejde) mulighed for et bredt regionalt samarbejde med differentierede mål, selv om politiske spændinger fortsat forhindrer etableringen af et foreslået "Sydasiatisk Frihandelsområde", der vil være et vigtigt skridt hen imod integrering af denne region i det internationale økonomiske miljø.

2.2. Europa

Sammenlignet med Asien besidder Europa en tilsvarende samlet økonomisk vægt, selv om den er fordelt på en langt mindre - og rigere - befolkning. I lighed med Asien drager Europa

⁸ Den fortsatte økonomiske afmatning i Japan har hindret dette land i at spille sin traditionelle førerrolle med hensyn til at opsuge eksporten fra andre lande i regionen, en rolle, som i hvert fald for tiden i vid udstrækning er overtaget af EU og USA.

⁹ I den forbindelse ydede EU også et vigtigt bidrag i form af politisk rådgivning efter den asiatiske krise, bl.a. via ASEM Trust Fund og European Financial Expertise Network (EFEX).

fordel af en rig mangfoldighed af kulturelle og sproglige traditioner, men vor fælles arv (af konflikter såvel som af eksempler på samarbejde) har fået os til at gå i gang med det mest vidtrækkende tiltag i verden med hensyn til regional integration, i form af et fælles marked, der forener det europæiske økonomiske område, og siden 1999 i form af en enhedsvaluta af global betydning. Denne integration har også gjort det muligt for os at drage fordel af mere end 50 års fred inden for EU og nu at træffe forberedelser til foreningen af et bredere Europa, der tidligere var delt op efter politisk ideologi. I løbet af 1990'erne oplevede man imidlertid i randen af Unionen en række blodige etniske konflikter, der udgør den alvorligste trussel mod fred og sikkerhed i Europa efter afslutningen af den kolde krig.

Udvalgte facts om EU

EU 15 Befolkning: 375 mio. (6% af verdens befolkning)	BNI: 8 213 mia. USD (28% af verdens BNI)	CO2-emissioner: 3,1 mia. t (14% af hele verdens emissioner)
Ansøgerlande Befolkning: 168 mio.	BNI: 556 mia. USD	CO2-emissioner: 1,0 mia. t
EU + Ans.lande Befolkning: 544 mio. (9% af verdens befolkning)	BNI: 8 769 USD (30% af verdens BNI)	CO2-emissioner: 4,1 mia. t (18% af hele verdens emissioner)
<i>Indkomst per capita</i>		
EU 15 21 877 USD		
Ansøgerlande 3 306 USD		
EU + Ans.lande 16 131 USD		
 <i>EU 15's andel af verdenshandelen</i>		
EU's interne handel: 23,3%		
EU's eksterne handel 14,4%		
EU's samlede andel af verdenshandelen: 37,7%		

Europa har selv undergået betydelige forandringer i de senere år. Etableringen af Den Europæiske Union i 1992 med Maastricht-traktaten faldt sammen med den konkrete færdiggørelse af enhedsmarkedet, der blev iværksat i 1980'erne. Siden da har indførelsen af euroen i 1999 skabt en fuldstændig økonomisk og valutamæssig union, der omfatter de fleste af vore medlemsstater, og som har betydet indførelse af en vigtig ny verdensomspændende valuta. EU's økonomiske præstationer har også forbedret sig mærkbart i de seneste år, med en støt, omend beskeden, økonomisk vækst og lav inflation, hvilket dels afspejler en ny liberaliserings- og innovationsånd overalt i det europæiske erhvervsliv, dels den økonomiske og valutamæssige disciplin, der er nødvendig for en valutamæssig integration (og med udsigt til at drage fuld fordel af de muligheder, som det fremstormende videnssamfund frembyder). Med et solidt makroøkonomisk grundlag og de igangværende strukturreformer vil EU og dens medlemsstater udgøre en vigtig vækst- og stabilitetsfaktor i den globale økonomi.

Forberedelserne til en udvidelse af Unionen fra 2003 og fremover er nu godt i gang, med udsigt til, at den Europæiske Union ad åre kommer op på indtil 28 medlemsstater og en befolkning på 544 mio. EU's eksterne forbindelser er også blevet ændret som følge af Maastricht- og Amsterdam-traktaterne, med indførelsen i 1993 af en fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP) - (og en styrkelse af denne politik siden 1999 gennem udformningen af en europæisk sikkerheds- og forsvarspolitik), tillige med den tiltagende betydning af spørgsmålene om retlige og indre anliggender i vore eksterne forbindelser (både inden for den første og den tredje "søjle"). Når Nice-traktaten er blevet ratificeret, vil den yderligere befæste EU's institutioner og berede jorden for udvidelsen. Også Kommissionen har undergået væsentlige ændringer i de seneste år, med en fornyet fokusering på vore prioriterede opgaver og ressourcer og med en igangværende tilbunds gående reform af forvaltningen af vor bistand til tredjelande.

2.3. Den globale sammenhæng

Ligesom Asien og Europa har udviklet sig, er dette også tilfældet med den globale sammenhæng, vi befinder os i. "Globalisering" som sådan er næppe noget nyt fænomen, for det 18. og 19. århundrede oplevede også hurtigere og vidtrækkende ændringer i organiseringen af den nye verdensøkonomi. Hvad der i de senere år er nyt, er den fart, hvormed begivenheder i en del af verden øver indflydelse på vilkårene i en anden del, og intensiteten af vor gensidige økonomiske, politiske og sociale afhængighed. Den østasiatiske krise må have overbevist landene i denne region om deres afhængighed af de internationale kapitalbevægelser og understreget på ny betydningen af den internationale samhandel som en motor for vækst og økonomisk genrejsning. Men også Europa er underlagt samme markedsmæssige spilleregler og må være lige så lydhør over for behovet om god regeringsførelse inden for den finansielle og virksomhedsmæssige sektor og over for den afgørende betydning af en fleksibel og forsvarlig social- og arbejdsmarkedspolitik.

Den stadig større gensidige globale afhængighed medfører også et stigende globalt ansvar. EU og dens asiatiske partnere har en fælles interesse i at fremme fred og sikkerhed på verdensplan, at øge FN's effektivitet og at tage de globale miljømæssige udfordringer op. Det er også i vor fælles interesse at gøre noget ved "natsiden af globaliseringen" ved at bekæmpe grænseoverskridende kriminalitet (herunder handel med kvinder og børn, indsmugling af illegale indvandrere, narkotikahandel og hvidvaskning af sorte penge) og terrorisme, og ved at bekæmpe verdensomspændende svøber såsom fattigdom og epidemiske sygdomme. Især HIV/AIDS spredes hurtigt i visse dele af Asien, med en muligvis meget alvorlig indvirkning på økonomien, ud over sygdommens forfærdelige menneskelige omkostninger.

Naturligvis rummer globaliseringen både en række nye muligheder og en række udfordringer. Mange asiatiske lande, især i Østasien, har gennem flere årtier draget meget store fordele af en stærk økonomisk vækst, især som følge af øget eksport og af øgede udenlandske investeringer (og den østasiatiske krise vil sandsynligvis blot indebære en midlertidig korrektion af denne proces). Europas egne vækstrater, der afspejler et langsommere og mere forudseligt tempo end Asiens, har dog også i høj grad været afhængige af udenrigshandelen og investeringer udefra og af den succes, som det åbne og regelbaserede multilaterale samhandelssystem under GATT og nu under WTO har haft.

Det er i begge regioners udelte interesse at sørge for en yderligere styrkelse af dette system og især at få igangsat en ny multilateral forhandlingsrunde så hurtigt som muligt. Disse forhandlinger - på grundlag af en omfattende sagsorden, der skal omfatte så vigtige spørgsmål som investering og konkurrence - vil være af afgørende betydning med henblik på at skabe fornyet vækst i Asien efter den finansielle krise, og især med henblik på at tilskynde til en øget strøm af IDF-midler til regionen. En yderligere styrkelse af det multilaterale samhandelssystem er endog endnu vigtigere for de fattige lande i Asien, som vil være dem, der har mest at miste ved en eventuel forskydning fra multilateralisme til plurilaterale eller bilaterale handelsarrangementer - især, hvis sådanne arrangementer viser sig at være mere handelsomlæggende end handelsskabende, eller hvis de fattigere lande simpelthen udelukkes fra dem.

Det vil derfor være i både EU's og dens asiatiske partners interesse at arbejde hen imod en yderligere styrkelse af WTO og en yderligere mindskelse af både de toldmæssige og ikke-toldmæssige skranker overalt i verden. En vellykket integrering af Kina i WTO vil være af altafgørende betydning i så henseende. Samtidig vil det være af stor vigtighed for regionens udviklingslande (og også for de industrialiserede lande) at få etableret rimelige politiske

rammer med henblik på en maksimal udnyttelse af de muligheder, som globaliseringen rummer. Ellers vil der være risiko for, at de 800 mio. mennesker, der lever under fattigdomsgrænsen i Asien, vil blive endnu mere marginaliserede.

Det er ligeledes i vor fælles interesse, at EU og dens asiatiske partnere arbejder sammen om at forstærke de globale bestræbelser med hensyn til klimaændringer, og de industrialiserede og kommende industrialiserede lande i regionen (især Japan, Kina og Indien) vil få en altafgørende rolle at spille i bestræbelserne på at opnå fremskridt med den globale miljødagsorden. Det bør dog indrømmes, at de større asiatiske lande allerede er i færd med at tage vigtige skridt til en mindskelse af drivhuseffekten, selv om de ikke har indgået formelle forpligtelser om nedbringelse eller begrænsning af CO₂-emissioner i forbindelse med Kyoto-protokollen. Sammen med de andre industrilande bør EU fortsætte med at støtte disse bestræbelser ved hjælp af teknologioverførsel og dermed forbunden passende bistand. En fortsat indsats til sikring af et samlet verdensomspændende løfte om at bekæmpe klimaændringer vil være af afgørende betydning for beskyttelsen af de kommende generationers interesser både i vore regioner og overalt i verden.

Også informationsstrømmen er i løbet af 1990'erne blevet verdensomspændende, i kraft af internettet og e-mail. Den fulde virkning af denne informationsrevolution er endnu ikke fuldt erkendt, men de muligheder, den frembyder for direkte og umiddelbar kontakt, er allerede i færd med at omdanne vor interaktion med selv de fjerneste afkroge af verdenen. Adgangen til denne information vil være en afgørende faktor for ethvert samfunds evne til at udnytte disse nye muligheder, og elimineringen af den "digitale kløft", både inden for og mellem vore samfund vil i den forbindelse være en altafgørende udfordring.

3. FORBINDELSERNE MELLEM EU OG DE ASIATISKE LANDE - EN STATUSOPGØRELSE

EUs forbindelser til Asien har helt sikkert været præget af en vældig udvikling gennem de seneste år, og der er ikke nogen tvivl om, at den afbalancerede og samlede indfaldsvinkel, der blev fastlagt i 1994-strategien, har spillet en væsentlig rolle ved moderniseringen af vore forbindelser med denne enormt store region. Der er opnået meget siden 1994, selv om der stadig er gode muligheder for en yderligere styrkelse af vore forbindelser.

Siden 1994 har vores **politiske dialog** med de vigtigste partnere i regionen udviklet sig betydeligt, med nye topmødedialoger inden for Asien-Europa-Mødet (ASEM) og med Kina, Indien, Japan og (snart) Korea, med den løbende EU-ASEAN-dialog, herunder aktiv EU-deltagelse i ASEAN Regional Forum (ARF) og med løbende kontakter på højt plan med Australien og New Zealand. EU har fortsat ydet et aktivt bidrag til freds- og sikkerhedsspørgsmål i regionen, f.eks. gennem vor bistand til etablering af demokratiske regeringer i Cambodja og Østtimor, vor støtte til flygtninge i og fra Afghanistan og gennem vor støtte til dialogen mellem Nord- og Sydkorea og vort bidrag til KEDO (Den Koreanske Halvøs Energiudviklingsorganisation). EU har også igangsat en væsentlig dialog om menneskerettigheder med Kina (og håber at iværksætte en lignende dialog med Nordkorea); i Indonesien yder vi aktiv støtte til en række bestræbelser på at styrke god regeringsførelse og inddragelse af det civile samfund i beslutningsprocesserne; og i forholdet til Burma/Myanmar og Pakistan fortsætter EU med at tilskynde til enhver åbning i demokratisk retning.

Der er her tale om et solidt grundlag, vi kan bygge videre på med henblik på at udbygge vor dialog med landene i regionen. Vi bør være i stand til at drøfte spørgsmål, som vi måske ser forskelligt på, såvel som at indkredse problemfyldte områder, hvor vore synspunkter falder

sammen. Vi bør lægge vægt på at finde frem til de områder, hvor EU og dens asiatiske partnere kan samarbejde om at takle de globale udfordringer, som vi alle er stillet over for; og vi bør intensivere vore fælles bestræbelser med henblik på at styrke de internationale organisationer, som vi alle er afhængige af.

De institutionelle rammer om vore forbindelser til de asiatiske lande er forskelligartede¹⁰, og kun nogle få lande i regionen har på nuværende tidspunkt indgået altomfattende ("tredjegerations-") samarbejdsaftaler med EF. I så henseende halter Asien langt bagud i forhold til andre regioner såsom Latinamerika, Middelhavslandene og SNG. En opgradering af det institutionelle grundlag for vore forbindelser med en række vigtige partnere i Asien ville give mulighed for en mere sammenhængende tilgang til alle relevante spørgsmål (på det politiske og sikkerhedsmæssige område samt vedrørende økonomiske og udviklingsmæssige spørgsmål), den ville udgøre et vægtigt incitament for en intensivering af vor dialog og vort samarbejde på alle områder, og den ville udsende et klart signal til offentligheden om begge parter forpligtelse til at løfte vore forbindelser op på et nyt og højere plan.

EU og Indien - et partnerskab mellem verdens største demokratier

Partnerskabet mellem EU og Indien nåede et vendepunkt med vort første topmøde i Lissabon i juni 2000. På topmødet blev man enig om at opbygge et interesseforbund, der skal beskæftige sig med en række globale udfordringer såsom fremme af fred og sikkerhed, afskaffelse af kernevåben, bekæmpelse af terrorisme og international forbrydelse, samt forskning i klimaændringer, og desuden skal der opstilles en dagsorden, der skal hjælpe os med at samarbejde om en optimal udnyttelse af det kæmpemæssige økonomiske og handelsmæssige potentiale, som vore respektive markeder rummer, og styrke vort samarbejde inden for forskning, videnskab og teknologi¹¹.

EU har også forpligtet sig til at arbejde snævert sammen med Indien med det formål at øve en indsats til bekæmpelse af fattigdom. Siden 1994 har EF's støtte til en reform i Indien inden for især primærundervisningen og den grundlæggende sundhedssektor givet imponerende resultater.

Vore **handelsmæssige og investeringsmæssige** forbindelser til Asien er blevet væsentligt udbygget, på trods af den ikke ubetydelige mellemfristede virkning af den "østasiatiske krise", der brød ud i 1997. I år 2000 tegnede Asien sig for 21,1% af EU's samlede eksport, hvilket gjorde Asien til vor tredjestørste regionale handelspartner¹². På investeringssiden var Asien taget som helhed dog det fjerdestørste regionale investeringsmål for EU og tegnede sig for 6,8% af EU's direkte investeringer i udlandet og for 9,2% af EU's kumulerede direkte investeringer i udlandet og for 9,2% af EU's kumulerede direkte investeringer i udlandet i

¹⁰ EF er bundet af omfattende samarbejdsaftaler (med klausuler om, at begge parter har forpligtet sig til overholdelse af menneskerettighederne, de demokratiske og retsstatslige principper, og om en eventuel suspension af aftalen) med fem lande i Asien – Nepal, Laos, Cambodja, Bangladesh og Sydkorea; en lignende aftale, der endnu ikke er indgået eller undertegnet, er blevet forhandlet færdig med Pakistan. Lignende aftaler (men uden suspensionsklausul) regulerer EF's forbindelser med fire lande – Indien, Mongoliet, Sri Lanka og Vietnam – og med Macao. En mere gammeldags samarbejdsaftale er stadig i kraft med ni af ASEAN-medlemsstaterne (Vietnam, Laos og Cambodja har tiltrådt denne ud over deres separate, senere bilaterale aftaler), og med Kina. Vore forbindelser med Australien, New Zealand og Japan reguleres af fælleserklæringer.

¹¹ Kommissionen vedtog i juli et udkast til en rådsafgørelse om videnskabeligt og teknologisk samarbejde mellem Det Europæiske Fællesskab og regeringen for Republikken Indien.

¹² Asien rangerede i år 2000 - med 21,1% af vor eksport til tredjelande - efter Europa uden for EU (30,9%) og NAFTA (28,4%), men Asien tegnede sig til gengæld for en større del af vor handel med tredjelande end Middelhavsområdet, Syd- og Mellemamerika, Den Persiske Golf og AVS-landene tilsammen (17,1%).

1999, der er det sidste år, som der foreligger tal for¹³. Hovedparten af EU's direkte udenlandske investeringer går dog fortsat til Nordamerika, og EU's investeringsstrømme til Sydøstasien især er endnu ikke kommet helt over den østasiatiske krise. Både i vor bilaterale dialog med de væsentligste partnere i regionen og i WTO-regi har EU arbejdet målrettet på at fjerne hindringerne for vor handel i begge retninger og for investeringer og på at forbedre det institutionelle og retlige klima for vore økonomiske operatører. Vi har også udfoldet store bestræbelser via vore økonomiske samarbejdsprogrammer som f.eks. Asian Invest med det formål at tilskynde små og mellemstore virksomheder i EU til at udnytte de handels- og investeringsmæssige muligheder bedre, som står til deres rådighed i Asien.

EU og Japan - udbygning af samarbejdet

Japan er EU's næststørste eksportmarked (efter USA) og en betydelig investor i EU. En sund japansk økonomi er af afgørende betydning for vor egen økonomiske velfærd samt for Japans regionale naboer. Men vore forbindelser med Japan går langt ud over det rent økonomiske, med et støt stigende samarbejde om globale og regionale spørgsmål, der bl.a. finder udtryk i den nye "handlingsplan", der skal vedtages på topmødet i 2001 mellem EU og Japan. På basis heraf vil det i de kommende år være vor opgave at udmønte dette globale partnerskab i konkrete tiltag, hvad enten det er på det politiske, økonomiske eller sociale område, og det både i de multilaterale institutioner og i vore bilaterale forbindelser.

Imidlertid må vi styrke vor dialog og vort samarbejde med Asien om handels- og investeringsmæssige spørgsmål yderligere, og det samme gælder for de mere bredt anlagte makroøkonomiske politiske spørgsmål. Både i WTO og i vore bilaterale drøftelser med de asiatiske partnere bør vi fordoble vor indsats med henblik på at forbedre de åbne, multilaterale rammer for handel og investering, at fjerne ikke-toldmæssige hindringer for handel og investering og at forbedre de retlige og tekniske rammer for vore økonomiske operatører. Vi bør fortsætte vort arbejde med at forbedre markedsadgangen for de fattigste udviklingslande (et ansvar, der også påhviler de mere avancerede udviklingslande i Asien). Og vi bør føre en mere intensiv dialog om økonomiske og finanspolitiske spørgsmål ved at videregive vore egne erfaringer med regionalt makroøkonomisk samarbejde og ved at tilskynde til en mere udbredt anvendelse af euroen som international valuta.

Vor finansiering af **udviklingssamarbejde** med udviklingslandene i Asien er vokset roligt og støt i de senere år, og har i perioden 1996 til 2000 beløbet sig til ca. 438 mio. EUR om året (udviklingsbistand og økonomisk samarbejde tilsammen), over for 363 mio. EUR pr. år i perioden 1991-1995. Der har dog fundet en bemærkelsesværdig udvikling sted med hensyn til bistandens fokusering (idet mere end 80% af vor udviklingsbistand til Asien nu går til lavindkomstlande), samtidig med at der er indført nye programmer inden for det økonomiske samarbejde til gensidig fordel, med særlig vægt på de mere avancerede lande i regionen. Betragter man EF's og medlemsstaternes bistandsindsats under ét, tegner EU sig fortsat for 30% af den samlede offentlige udviklingsbistand, der går til Asien¹⁴.

¹³ Asien lå med en andel på 6,8% af EU's direkte investeringer i udlandet i 1999 på fjerdepladsen efter NAFTA (67,5%) og Mellem- og Sydamerika (15,1%), og kun en brøkdel efter Europa uden for EU (7,5%).

¹⁴ I 1998-99 tegnede EU-donorerne sig som helhed gennemsnitligt for 30,4% af den samlede offentlige udviklingsbistand til Asien, dvs. de lå på pladsen efter Japan (50,9%), men et godt stykke foran USA (9,2%). Dette kan sammenholdes med en EU-andel på 47,5% af den globale offentlige udviklingsbistand, sammenlignet med 27,2% for Japan og 16,2% for USA (DAC-tal, dvs. tal udarbejdet af Komitéen for Udviklingsbistand, OECD).

Hovedparten af denne bistand har taget sigte på direkte fattigdomsbekæmpende tiltag, for eksempel i form af støtte til sundheds- og uddannelsessektorerne, udvikling af landdistrikter og institutionel kapacitetsopbygning. Også miljøsektoren har modtaget en betydelig støtte, i form af væsentlige programmer på områder som bevarelse af skov, biodiversitet og miljøteknologi. Der er også lagt megen vægt på at styrke de økonomiske forbindelser mellem vore to regioner, både ved at hjælpe til med at forbedre handels- og investeringsklimaet og ved at fremme kontakten mellem økonomiske operatører i de to regioner.

Der er imidlertid endnu meget at udrette for at sikre, at EU's bistandsprogrammer i Asien udnytter deres potentielle muligheder optimalt. Kommissionen har allerede igangsat en vidtrækkende reform af forvaltningen af vore eksterne bistandsprogrammer, og en fuldstændig og effektiv gennemførelse af disse reformer udgør et prioriteret tiltag for os. Bevillingen af vore bistandsmidler bør til fulde afspejle den fattigdomsfokusering, der er redegjort for i Kommissionens for nylig offentliggjorte meddelelse om Det Europæiske Fællesskabs udviklingspolitik¹⁵. Vi bør styrke vort økonomiske samarbejde med Asien i vor gensidige interesse, og vi bør fortsat sørge for, at miljømæssige overvejelser integreres fuldt og helt i vore samarbejdsaktiviteter, ved at vi forstærker vor indsats på nøgleområder som energi, miljøteknologi og biodiversitet.

EF yder også en væsentlig **humanitær bistand** til Asien. Gennem de tre år 1998-2000 blev der pr. år ydet gennemsnitligt 77,4 mio. EUR i humanitær bistand som følge af naturkatastrofer eller menneskeskabte ødelæggelser i Asien. Disse beløb udgjorde 12,8% af EF's humanitære bistand til hele verden. Alene i år 2000 blev der ydet humanitær bistand til over en halv snes lande i Asien, alt efter behov. Der blev gjort en særlig indsats i forholdet til Afghanistan, Cambodja, Indien, Indonesien, Nordkorea, Mongoliet, Filippinerne, Thailand (flygtninge fra Burma) og Østtimor. I begyndelsen af 2001 blev der ydet et væsentligt bidrag til ofrene for jordskælvet i Gujarat i Indien. Arbejdet med forebyggelse af katastrofer er også blevet videreført i form af den anden fase af DIPECHO-programmet, som der blev afsat midler til i år 2000¹⁶.

En enkelt faktor, som ikke synes at have udviklet sig særlig meget, er graden af **gensidig forståelse** mellem de to regioner, med stereotype forestillinger på begge sider, hvor Europa tildeles en rolle som selvbeskuende og gammeldags og Asien som et fjernt og eksotisk kontinent, der rummer flere udfordringer end egentlige muligheder. Der må gøres meget mere for at profilere Europa i Asien. Det vil være bydende nødvendigt at styrke og udbygge nettet af EF-delegationer i regionen¹⁷.

EU og de nye vækstlande i det østlige Asien: ASEAN og Kina

Væksten er vendt tilbage i de fleste af de nye vækstlande i det østlige Asien efter den økonomiske krise, og disse landes igangværende udvikling er i færd med at ændre regionens ansigt udadtil. EU's politiske og økonomiske forbindelser med disse lande er styrket betydeligt siden 1994, fulgt op af et stadig bredere spektrum af samarbejdsaktiviteter.

¹⁵ "Det Europæiske Fællesskabs udviklingspolitik", KOM(2000) 212 af 26. april 2000.

¹⁶ Asien var i tidsrummet 1998-2000 den tredjestørste modtager af EF's humanitære bistand, idet verdensdelen rangerede efter det tidligere Jugoslavien (36,8% af de samlede bevillinger) og AVS-staterne (24,4%) og blev efterfulgt af SNG-landene (7,9%), Mellempøsten og Nordafrika (6,3%) og Latinamerika (6,1%).

¹⁷ EU har for øjeblikket tolv delegationer i regionen, i henholdsvis Colombo, Dhaka, Islamabad, New Delhi, Bangkok, Hanoi, Jakarta, Manila, Beijing (samt et kontor i Hongkong), Seoul, Tokyo og Canberra. To af disse (Hanoi og Colombo) er blevet oprettet efter 1994.

Vore forbindelser med Kina intensiveres fortsat gennem hyppige kontakter på alle planer, lige fra årlige topmøder til ekspertmøder. Det succesrige ministermøde i Vientiane i december 2000 mellem EU og ASEAN lagde grunden til en yderligere styrkelse af denne allerede mangeårige forbindelse, og EU spiller en stadig mere aktiv rolle i ASEAN Regional Forum.

Den fortsatte styrkelse af vore forbindelser med disse lande og de opnåede konkrete resultater vil være en afgørende prøve for EU-Asien-forbindelserne i de kommende år.

Derudover vil det være vigtigt at styrke vore uddannelsesmæssige og kulturelle udvekslinger med regionen (inden for rammerne af vore økonomiske samarbejdsprogrammer), at udvide og intensivere rækken af seminarer og konferencer, hvor der etableres tænketanke og samles politiske beslutningstagere fra begge regioner, og at styrke informations- og kommunikationsaktiviteterne gennem vore delegationer og gennem Internet.

4. MÅL, PRIORITEREDE OPGAVER OG INDSATSOMRÅDER

4.1. Generelle mål og prioriterede opgaver

EU's generelle politiske mål for forbindelserne med Asien, ligesom med andre dele af verden, er udstukket i EF- og EU-traktaterne. Med henblik på at udmønte disse generelle mål i klare strategiske prioriterede opgaver og indsatsområder bør vor tilgang til dette arbejde være sammenhængende og omfattende og bør svare til Asiens forskelligartethed. Den bør være realistisk og målrettet og operere med klare prioriterede opgaver, der kan løses inden for rammerne af de ressourcer, vi har til rådighed. Vor politik bør fremhæve de relative fordele, EU kan frembyde, og den "merværdi", vi kan tilbyde - og f.eks. afspejle EU's rolle som verdens største enhedsmarked og den største kilde i verden til de direkte udenlandske investeringer samt den største enkeltleder af offentlig udviklingsbistand og humanitær bistand. Vor politik bør også fremhæve de områder, hvor EU's egne erfaringer og egen mangfoldighed kan være af særlig relevans med hensyn til at løse spørgsmål såsom regionalt samarbejde og sundheds- og uddannelsespolitik.

Især bør vor politik afspejle **morgendagens dagsorden**, dvs. en fremadskuende dagsorden for en udvidet europæisk Union samt følgerne heraf for vore forbindelser med Asien inden for hver af de tre søjler. I den forbindelse, og under hensyntagen til EU's overordnede mål, der tidligere års resultater og uløste spørgsmål og de udfordringer, som vi nu er stillet over for, kan vi opstille ét klart **centralt mål**, der skal være rettesnor for den fremtidige udvikling af forbindelserne mellem EU og Asien i det næste tiår: vi må koncentrere os om at styrke EU's politiske og økonomiske tilstedeværelse overalt i regionen, og vi bør bestræbe os på at løfte indsatsen op på et plan, der svarer til den stigende globale vægt af et udvidet EU.

Med henblik på at indfri dette mål bør vi i særlig grad bestræbe os for:

- at bidrage til **fred og sikkerhed i regionen og globalt** gennem en udbygning af vort engagement i regionen
- at opnå en yderligere styrkelse af vore **gensidige handels- og investeringsstrømme**
- at fremme **udviklingen i de mindre velstillede lande** i regionen ved at takle de dybereliggende årsager til fattigdom
- at bidrage til **udbredelsen af demokrati, god regeringsførelse og retsstatslige principper**

- at opbygge **altomfattende partnerskaber og alliancer** med de asiatiske lande i passende internationale fora, at bistå disse lande med at tage såvel de udfordringer som de muligheder op, som globaliseringen frembyder, og at styrke vor fælles indsats omkring de globale miljø- og sikkerhedsspørgsmål
- at hjælpe med til at **styrke forståelsen for Europa i Asien** (og omvendt)

4.2. Indsatsområder for regionen som helhed

A. I forbindelse med Fællesskabets bidrag til **fred og sikkerhed** i regionen og globalt bør EU især bestræbe sig for:

- at styrke vort engagement over for Asien med hensyn til gamle og nye **globale og regionale sikkerhedsspørgsmål**, både i vore bilaterale og regionale forbindelser og inden for rammerne af FN. EU bør især spille en proaktiv rolle i regionale samarbejdsfora såsom ARF og i tværregionale dialoger såsom ASEM
- at støtte **konfliktforebyggelsesbestræbelser** og intensivere udvekslingen af oplysninger mellem Europa og Asien vedrørende længerevarende tillidsopbyggende foranstaltninger. Kommissionen vil bl.a. i dette spørgsmål følge sin for nylig udsendte meddelelse om konfliktforebyggelse¹⁸, understrege den forebyggende indsats inden for rammerne af det internationale samarbejde og den internationale koordinering og herunder benytte alle Fællesskabets instrumenter på en mere effektiv måde
- at styrke vor dialog og vort samarbejde med Asien med hensyn til **retlige og indre anliggender**. Områder såsom visum, asyl, indvandring og andre politikker, der er knyttet sammen med personers frie bevægelighed, er af stigende betydning for vore forbindelser med Asien såvel som andre regioner. Ud over at behandle disse spørgsmål bør vi også styrke vore fælles bestræbelser på at bekæmpe grænseoverskridende kriminalitet, f.eks. på områder som handel med narkotika, mennesker og våben, hvidvaskning af penge, udnyttelse af indvandrere, og bestræbelserne for at bekæmpe korrupsion.

¹⁸ “Om konfliktforebyggelse” (KOM(2001) 211 af 11. april 2001).

I vore politiske og sikkerhedsmæssige forbindelser med Asien bør vi:

- styrke vort engagement med hensyn til regionale og globale sikkerhedsspørgsmål
- styrke vor dialog og vort samarbejde vedrørende konfliktforebyggelsesspørgsmål
- styrke vort samarbejde vedrørende retlige og indre anliggender

B. I forbindelse med en styrkelse af vore **gensidige handels- og investeringsstrømme** bør EU især bestræbe sig for:

- at videreudvikle vore **bilaterale økonomiske forbindelser** med vore asiatiske partnere, bl.a. ved at øge vore bestræbelser for bedre markedsadgang og investeringsbetingelser for begge parter og ved at bistå de lande, der forsøger at opbygge et forretningsklima, som er gunstigt for handel og investering. I den sammenhæng vil en styrket indsats for at mindske tekniske handelshindringer og fremme gennemsigtighed og forudsigelighed af love og administrative bestemmelser være af særlig stor betydning. Vi bør også søge at styrke vort samarbejde med regionale sammenslutninger som ASEAN (som går ind for liberalisering og fremskridt med hensyn til handels- og investeringsspørgsmål) og undersøge mulighederne for generelt at styrke vore handels- og investeringsforbindelser med de asiatiske lande.
- at hjælpe med at styrke **samarbejdet inden for den private sektor** mellem Europa og Asien i vor fælles interesse, ved at støtte kontakter mellem erhvervsfolk i Europa (især smv'er) og i Asien. Der bør lægges særlig vægt på de højteknologiske sektorer, der vil være medbestemmende for vor fælles fremtid, såsom informations- og kommunikationsteknologi, transport og energi. EIB vil fortsætte med at spille sin rolle som understøtter af europæiske investeringer i regionen
- at styrke vor dialog om den **økonomiske og finansielle politik** og fremme en forsvarlig politisk reform inden for den finansielle sektor og virksomhedssektoren. Europas egne erfaringer med regionalt samarbejde om økonomisk og finansiell politik kan meget vel være af interesse for Asien, og vi bør tillige tilskynde Asien til at drage størst mulig fordel af de nye muligheder, som euroen frembyder
- at fremme **markedsadgangen for de fattigste udviklingslande**, f.eks. gennem en effektiv gennemførelse af det for nylig vedtagne "Alt, undtagen våben"-initiativ og en fortsat styrkelse af vores generelle toldpræferenceordning, og i overensstemmelse med de bestående EF-politikker. Vi bør også tilskynde middelindkomstlandene i regionen til at styrke deres bidrag på dette område
- at tage hensyn til den grundlæggende rolle, som transport spiller i den fortsatte handel mellem Europa og Asien og en udvikling heraf, samt Europas og Asiens voksende gensidige afhængighed inden for energiudbud og -efterspørgsel. Det vil desuden blive nødvendigt med et samarbejde mellem Europa og Asien om energiudnyttelse både inden for transport og industri i et forsøg på at realisere klimaændringsmålene i Kyoto-protokollen.

Med henblik på en styrkelse af vore økonomiske og kulturelle forbindelser med Asien bør vi:

- arbejde hen mod at styrke vore bilaterale økonomiske forbindelser, mindske de ikke-toldmæssige hindringer for handelen, fremme investering samt hjælpe med til at skabe et udviklingsvenligt politisk klima
- støtte samarbejdet mellem erhvervsfolk i begge regioner
- styrke vores politiske dialog om økonomiske og finansielle spørgsmål og fremme brugen af euro på internationalt plan
- fortsat sikre en fordelagtig markedsadgang for de fattigste udviklingslande
- anerkende den rolle, som transport og energi spiller i vore handelsforbindelser, såvel som begge sektorer virkninger på miljøet

C. Med henblik på at fremme udviklingen i regionen bør EU i særlig grad:

- styrke vore bestræbelser på at **mindske fattigdommen**, især i regionens fattigste lande, og bidrage til at nå de internationale udviklingsmål inden år 2015. Det skal ske, ved at der i højere grad fokuseres på de afgørende fattigdomsspørgsmål og nye arbejdsmetoder, som anført i erklæringen fra Rådet og Kommissionen om Det Europæiske Fællesskabs udviklingspolitik¹⁹; emnerne af særlig interesse for Asien vil omfatte handel og udvikling, sektorprogrammer inden for samfundsrelaterede områder (især sundhed og uddannelse), økonomiske og samfundsmæssige styreformers og institutionel kapacitetsopbygning og forbindelsen mellem miljøbeskyttelse og fattigdom
- styrke vores **dialog om samfundspolitiske spørgsmål** ved at oplyse partnerne om Europas egne erfaringer med at takle udfordringerne i forbindelse med modernisering og globalisering. Der er meget at vinde af en dialog og udveksling af bedste praksis vedrørende forbindelsen mellem handel og social udvikling, herunder fremme af de grundlæggende arbejdstagerrettigheder²⁰. Der findes ikke en enkelt "europæiske samfundsmodel", men Europas egen mangfoldighed tillige med vor lange erfaring med at kombinere økonomisk dynamik med social retfærdighed kan være af særlig interesse for mange asiatiske partnere
- energisk videreføre reformen af **forvaltningen af EF's eksterne bistand**²¹, idet man sikrer, at vore sparsomme ressourcer anvendes med størst mulig effekt

Med henblik på at fremme udviklingen bør EU arbejde sammen med de asiatiske partnere med det formål:

- at hjælpe med at mindske fattigdommen i regionens fattigste udviklingslande
- at styrke vores dialog om samfundspolitiske spørgsmål
- samtidig med, at vi selv afslutter reformen af forvaltningen af udviklingsbistanden

D. Med henblik på at bidrage til **udbredelsen af demokrati, god regeringsførelse og retsstatslige principper og til overholdelsen af menneskerettighederne** bør vi på linje med Kommissionens meddelelse for nylig om dette emne²²:

¹⁹ Erklæring fra Rådet (udvikling), november 2000.

²⁰ "Fremme af grundlæggende arbejdstagerrettigheder og forbedring af de sociale styringssystemer i en globaliseret økonomi" (KOM(2001) 416 af 18.7.2001).

²¹ "Reform af forvaltningen af den eksterne bistand" (SEK(2000) 814 af 16. maj 2000).

- samarbejde med Asien om at **hævde menneskerettighedernes universelle karakter og udelelighed** og videreføre en konstruktiv dialog både i bilaterale fora (f.eks. inden for rammerne af vor menneskerettighedsdialog med Kina) og i regionale og multilaterale fora, især i FN og i dens forskellige underorganisationer, bl.a. ILO. Vi bør også tilskynde de lande til at undertegne og ratificere de vigtigste menneskerettighedsinstrumenter, som endnu ikke har gjort det
- tilskynde til **styrkelsen af civilsamfundet** overalt i regionen og fremme en bredere dialog mellem de to regioners civile samfund
- **integrere menneskerettighederne og spørgsmålene om god regeringsførelse** i vores samarbejdsaktiviteter med Asien

Med henblik på at bidrage til demokratisering, god regeringsførelse og de retsstatslige principper samt overholdelse af menneskerettighederne bør vi styrke vores bilaterale og multilaterale dialog med vore asiatiske partnere, tilskynde til en dialog med det civile samfund og sikre, at menneskerettighederne og spørgsmålene om god regeringsførelse integreres i vores samarbejdsaktiviteter

E. Ved opbygningen af altomfattende partnerskaber og alliancer med vore asiatiske partnere bør vi bl.a.:

- arbejde sammen om at styrke vort samarbejde i **De Forenede Nationer**, f.eks. ved at arbejde for en hurtig og omfattende ratifikation af vigtige internationale retsinstrumenter såsom CTB-traktaten eller konventionerne om håndvåben og personelminer og for et fremtidigt globalt korruptionsbekæmpelsesinstrument; fremme ikke-spredningsaftalen og bestræbelserne for at kontrollere andre masseødelæggelsesvåben; arbejde for en reform af FN-systemet, herunder en omfattende reform af Sikkerhedsrådet i alle dets aspekter; arbejde på at styrke FN's fredsbevarende indsats ved at støtte en rettidig gennemførelse af de henstillinger, der er indeholdt i Brahimi-rapporten; og få FN-systemet til at fungere bedre ved at tilskynde alle parter til en rettidig og fuldstændig betaling af bidrag, baseret på de nye vurderingsgrundlag og inklusiv restancer
- styrke de åbne og regelbaserede internationale rammer, der er fastlagt for **WTO**, både ved at skabe sympati for en snarlig igangsættelse og vellykket gennemførelse af en omfattende ny runde af multilaterale handelsforhandlinger og ved at arbejde for en hurtig optagelse af Kina og andre asiatiske lande/økonomier, som endnu ikke har opnået medlemskab. En multilateral tilgang til denne problematik er den eneste realistiske vej fremad til gavn for vore fælles interesser og til sikring af de allerfattigste udviklingslandes særlige interesser
- tage de globale, regionale og lokale **miljømæssige udfordringer** op, ved at vi arbejder sammen i internationale fora for at styrke vor fælles indsats med hensyn til klimaændringer og de fælles naturrigdomme, og ved at vi støtter bestræbelserne for at fremme en bæredygtig ressourceforvaltning og for at takle miljøproblemer i by- og industriområder. Klimaændringer udgør f.eks. en alvorlig trussel mod en række lande i Asien, og vi bør fordoble vore bestræbelser for at samarbejde om disse spørgsmål med de mere avancerede udviklingslande i Asien. Vi bør også bestræbe os for at integrere

²²

“Hvordan Den Europæiske Union kan medvirke til at fremme menneskerettigheder og demokratisering i tredjelande” (KOM(2001) 252 af 8. maj 2001).

miljøovervejelser i alle bilaterale og interregionale samarbejdsområder, herunder vort videnskabelige og teknologiske samarbejde

- styrke vor dialog og vort samarbejde med Asien med hensyn til de **globale udfordringer**, især bekæmpelsen af grænseoverskridende kriminalitet, terrorisme, korruption, fremmedhad, racisme og fundamentalisme af enhver art tillige med kampen mod epidemiske sygdomme (herunder i særlig grad HIV/AIDS), samtidig med at vi også bestræber os for at fremme de fattigere asiatiske landes adgang til de **verdensomspændende muligheder**, som den ny teknologi frembyder, og således bidrage til at mindske "videnskløften" og den "digitale kløft"
- imødekomme behovet for et forstærket interregionalt **videnskabeligt og teknologisk samarbejde** med henblik på at tilvejebringe fælles analyser af og løsninger på fælles regionale og globale problemer.

Ved opbygningen af altomfattende partnerskaber med vore asiatiske partnere bør vi især samarbejde om:

- at styrke det arbejde, der udføres i FN og dens underorganisationer
- at styrke det åbne, internationale handelssystem, der er skabt med WTO
- at sikre det globale miljø
- at tage de globale udfordringer op, samtidig med at vi sikrer en optimal udnyttelse af de globale muligheder

F. Med henblik på at styrke forståelsen for EU i Asien, og give bedre udtryk for vor økonomiske og politiske tilstedeværelse i regionen, idet vi baserer indsatsen både på indførelsen af enhedsvalutaen og på videreførelsen af en mere effektiv udenrigs- og sikkerhedspolitik, bør vi i særlig grad:

- tydeliggøre EU's profil overalt i Asien, ved at styrke og udbygge vort **net af delegationer** rundt om i regionen, ved at fremme EU-koordineringen på alle niveauer og intensivere informations- og kommunikationsbestræbelserne rundt om i regionen. Som angivet i Kommissionens for nylig udsendte meddelelse om udviklingen af delegationstjenesten²³ og i forbindelse med styrkelsen af vore bestående delegationer (bl.a. i sammenhæng med uddelegering af bistandsforvaltningen), foreslår Kommissionen, at der åbnes nye delegationer i de lande, hvor vi stadig er underrepræsenteret politisk, idet der både tages hensyn til de handelsmæssige og samarbejds-mæssige aspekter. Rent konkret foreslås der oprettet nye delegationer i Malaysia og Singapore og i Cambodja, Laos og Nepal. Det vil også blive overvejet at åbne et EF-handelskontor i Taiwan.
- arbejde hen imod at styrke **uddannelsesmæssige, videnskabelige og kulturelle udvekslinger** med Asien ved at støtte et forstærket samarbejde mellem de videregående uddannelsesinstitutioner og intensivere udvekslingen af universitetslærere, forskere og studerende mellem vore to regioner og fremme strukturelle netværk, der muliggør samarbejde til begge parter fordel. Europa har ganske meget at tilbyde på området for videregående uddannelse²⁴ og videnskabelig forskning, men alligevel er der en tendens til, at størsteparten af de asiatiske studerende, der læser i udlandet, tager til Nordamerika eller

²³ "Udvikling af delegationstjenesten" (KOM(2001) 381 af 3. juli 2001).

²⁴ "Styrkelse af samarbejdet med tredjelande inden for de videregående uddannelser", (KOM(2001) 385 af 18. juli 2001).

Australasien som første prioritet. På tilsvarende måde er antallet af europæiske akademikere eller studerende med forbindelser til Asien fortsat meget beskedent, og faget "europæiske studier" er fortsat et underudviklet område i de fleste asiatiske lande

- fremme en styrkelse og udbygning af **partnerskaber i det civile samfund** mellem vore to regioner (hvad enten det drejer sig om parlamentarikere, lokale myndigheder, ngo'er, ungdomsorganisationer, forbrugergrupper eller faglige sammenslutninger), og fremme en intensivering af **intellektuelle kontakter og netværkssamarbejde** om de udfordringer, som begge regioner er stillet over for

Ved en opgradering af EU's samlede tilstedeværelse i Asien bør vi:

- styrke og udbygge nettet af EF-delegationer rundt om i regionen
- arbejde på at styrke de uddannelsesmæssige og kulturelle udvekslinger mellem de to regioner og intensivere kontakterne mellem civilsamfundene samt intellektuelle kontakter

4.3. Indsatsområder for Asiens forskellige delregioner

De ovenstående beskrevne strategiske prioriterede opgaver og indsatsområder danner et fælles grundlag for forbindelserne mellem EU og de asiatiske lande generelt betragtet og skulle - mutatis mutandis - kunne vejlede os i udviklingen af vore forbindelser med Asien som helhed. Eftersom disse retningslinjer afspejler Asiens bagved liggende mangfoldighed, bør de videreudvikles for hver af Asiens delregioner og for hver væsentlig partner rundt om i regionen, både i vore landestrategier for udviklingssamarbejde med de enkelte udviklingslande og i de individuelle meddelelser vedrørende vore vigtigste partnere. Men det er allerede muligt at anføre visse nøglespørgsmål, som der må lægges særlig vægt på for hver af de større asiatiske regioners vedkommende.

Sydasien

De fortsatte spændinger mellem Indien og Pakistan (og det bydende behov for at støtte ethvert fremskridt i retning af nuklear nedrustning og en fredelig afslutning på Kashmir-konflikten) samt den trussel mod den regionale stabilitet, som udgøres af terrorisme, religiøs fanatisme og etnisk konflikt (især for Afghanistan og Sri Lanka), understreger de politiske og sikkerhedsmæssige spørgsmåls store betydning for subkontinentet. EU bør gå ind i dybere overvejelser om de væsentligste politiske udfordringer, som regionen er stillet over for, og bør være parat til at indtage en mere selvsikker og fremadskuende holdning i sin politiske dialog med de væsentligste lande i regionen. Indiens rolle som regional og global medspiller og den tilstræbte yderligere styrkelse af forbindelserne mellem EU og Indien vil kræve en ganske særlig opmærksomhed fra vor side. En så hurtig genetablering som muligt af de parlamentariske demokrati i Pakistan vil være en altafgørende faktor, der kan bane vej for et styrket samarbejde med dette land.

En vis tvivl med hensyn til globaliseringen og en ny WTO-runde har måske været mere udbredt i Sydasien end andre steder i regionen. EU bør tage hensyn hertil, når den forbereder en samlet, økonomisk og handelsmæssig strategi over for Sydasien, fremmer vores dialog med landene i regionen om handels- og investeringsliberalisering og politiske reformer samt drøfter de handelsmæssige betænkeligheder, der måtte være på begge sider. Den lokale styrke inden for de højteknologiske sektorer og de igangværende økonomiske reformer i Indien bør udnyttes til at anspore europæiske erhvervsfolk til en større fokusering på subkontinentet. Bestrebelse i retning af et stærkere subregionalt økonomisk samarbejde inden for SAARC

bør stimuleres tillige med en kraftigere integrering af Sydasien i den bredere asiatiske region (f.eks. gennem en udvidet asiatisk deltagelse i ASEM). Fremme af den gensidige forståelse mellem vore to regioner vil fortsat være en prioriteret opgave.

I vore forbindelser med Sydasien bør vi generelt styrke vores dialog og samarbejde og sikkerhedsspørgsmål, økonomiske og handelsmæssige spørgsmål og fattigdomsbekæmpelse; der vil også blive lagt megen vægt på spørgsmål vedrørende menneskerettigheder og konfliktforebyggelse.

Specielt for Indiens vedkommende bør styrkelsen af vort bilaterale samarbejde om politisk, økonomisk og sundhedsmæssigt og uddannelsesmæssigt samarbejde gå hånd i hånd med et styrket partnerskab om verdensomspændende spørgsmål.

Støtte til fattigdomsbekæmpelsesindsatsen vil være et centralt led i EU's samarbejdsbestræbelser. Med henblik på at udnytte vore begrænsede ressourcer optimalt vil vort arbejde på områder som sundhed og uddannelse i stigende grad blive centreret om sektorstøtte og modernisering af de relevante politikker. Vi vil i stigende omfang arbejde sammen med regionale og lokale myndigheder samt forvaltningerne på nationalt plan. NGO'erne vil komme til at spille en afgørende rolle, og kontakterne mellem grupper i det civile samfund i Europa og i regionen bør stimuleres. Der vil blive lagt ganske særlig vægt på udbygning af handelen og økonomiske reformer, da en mere bredt baseret vækst og et styrket handels- og investeringsklima vil være af afgørende betydning for en mindskelse af fattigdommen overalt i regionen. Koordineringen af EF's og medlemsstaternes bistandssamarbejdsbestræbelser har allerede vist sin effektivitet i forbindelse med reaktionen på Gujarat-jordskælvet, og dette bør tjene som en model for forbilledlig praksis med henblik på en yderligere styrkelse af komplementaritet og samordnet indsats alle EU-donorer imellem.

Sydøstasien

ASEAN og ASEAN Regional Forum vil fortsat være i fokus for vor politiske og sikkerhedsmæssige dialog med Sydøstasien, og det vil være vigtigt for EU at spille en proaktiv rolle i ARF. Mere generelt betragtet skal vor dialog med ASEAN og dets medlemsstater hjælpe os med at indkredse de områder, hvor ASEAN og EU kan samarbejde om globale sikkerhedsspørgsmål og om globale udfordringer såsom narkotika og grænseoverskridende kriminalitet. Vi bør fortsætte med at give vor fulde støtte til konfliktforebyggelsesbestræbelserne i regionen (f.eks. i det indonesiske og filippinske øhav og i Burma/Myanmar), og til det civile samfunds bestræbelser på at fremme gennemsigtighed, god regeringsførelse og de retsstatslige principper. Og i vor politiske dialog med ASEAN og dets medlemsstater bør vi lægge vægt på menneskerettighedsspørgsmålene.

I vore økonomiske forbindelser med ASEAN og dets medlemsstater bør vi arbejde sammen om at styrke WTO, fremme handels- og investeringsmuligheder og bistå med videreførelsen af finansielle og økonomiske reformer. Det vil være vigtigt at støtte en forstærket kontakt mellem erhvervsfolk i de to regioner, især i sektorerne for ny teknologi. Der vil også ske en styrkelse af indsatsen til fremme af uddannelsesmæssige, intellektuelle og kulturelle forbindelser parterne imellem.

Med hensyn til regionens lavindkomstlande bør vi støtte de regeringer, der gør en målrettet indsats for at støtte fattigdomsbekæmpelsen, medens der i de økonomiske mere avancerede lande bør udfoldes særlige bestræbelser for at tilskynde til samfundspolitiske reformer og at tage byudviklingsmæssige og miljømæssige spørgsmål op. Støtten til en forbedring af handels- og investeringsklimaet vil være et afgørende bidrag til udvikling og økonomisk vækst i alle lande. Civilsamfundets bestræbelser på at løse spørgsmål vedrørende fattigdom,

god regeringsførelse og socialpolitik vil fortsat fortjene vor støtte, og dialogen mellem civilsamfundsgrupper i de to regioner vil blive fremmet.

Den yderligere styrkelse af vort langvarige partnerskab med ASEAN vil i de kommende år være en central, prioriteret opgave. Denne bør afspejles såvel i en styrket og omfattende dialog med ASEAN som helhed som i intensiveringen af vore bilaterale forbindelser med de vigtigste ASEAN-lande. Vi bør også yde aktiv støtte til en forstærket regional integration, på grundlag af en gensidig solidaritet inden for ASEAN.

Indonesien vil som det største land i regionen (og det befolkningsmæssigt fjerdestørste land i verden) fortsat udøve en dominerende indflydelse overalt i regionen, og enhver yderligere forværring af situationen i dette land vil kunne få meget alvorlige følgevirkninger for dets naboer. EF vil fortsætte med at anvende den strategi, der er skitseret i sidste års meddelelse om Indonesien²⁵, samtidig med, at EF yderligere overvejer, hvordan man bedst kan styrke vore politiske, økonomiske og samarbejds-mæssige forbindelser med dette land.

Forbindelsen mellem EU og ASEAN har lige siden 1970'erne været en konstant faktor i vore partnerskaber med Asien. Den seneste tids begivenheder i regionen har gjort det endnu mere vigtigt at styrke vort samarbejde på alle områder - politisk, økonomisk og samfundsmæssigt. Der vil blive lagt særlig vægt på at fremme den gensidige forståelse og at udvikle altomfattende partnerskaber samt på behovet for en yderligere styrkelse af forbindelserne med de vigtigste ASEAN-partnere.

Nordøstasien

At styrke vore forbindelser med **Kina** vil for EU indebære meget store muligheder, men også meget store udfordringer, i de kommende år. Kina har etableret sig solidt som en regional magtfaktor, og den kinesiske økonomi, der er blevet hjulpet frem af store investerings- og teknologistrømme, er hurtigt på vej op ad den teknologiske rangstige. Kina er allerede ved at blive en væsentlig konkurrent til de udviklede økonomier i regionen og resten af verden, og optagelsen i WTO vil helt sikkert medføre en yderligere styrkelse af landets økonomiske effektivitet og konkurrenceevne. Denne øgede økonomiske magt vil sandsynligvis udmønte sig i en stigende kinesisk selvsikkerhed på den regionale og internationale scene.

Det er entydigt i EU's interesse at sikre, at Kina kommer til at spille en konstruktiv og samarbejdsvillig rolle både i regionen og på verdensplan. Ved udformningen af vore langsigtede mål for de bilaterale forbindelser, der blev fastlagt i 1998 og udvidet i 2001²⁶, vil vi derfor søge at forpligte Kina yderligere med hensyn til en række såvel bilaterale som verdensomspændende spørgsmål. Udtrykt mere detaljeret vil vi arbejde hen imod:

- at sikre, at Kina fortsætter med at udvikle sig på en bæredygtig måde, som kan hjælpe landet til at spille en konstruktiv rolle som samarbejdspartner

²⁵ “Udvikling af nærmere forbindelser mellem Indonesien og Den Europæiske Union”, (KOM(00) 50 af 2.02.00)

²⁶ De langfristede mål, der er beskrevet i Kommissionens meddelelse fra 1998 (“Uddybning af partnerskabet med Kina” – KOM(98) 181 af 25.03.98), er i det store og hele gyldige den dag i dag, og de er blevet tildelt et mellemlangt sigte i vor meddelelse fra 2001 “EU's strategi for Kina: implementering af 1998-meddelelsen og fremtidige skridt mod en mere effektiv EU-politik” (KOM(2001) 265).

- at inddrage Kina på mere forpligtende vis i det internationale samfund gennem en vedvarende styrkelse og målretning af vor politiske dialog
- at støtte Kinas overgang til et åbent samfund gennem en mere målrettet og resultatorienteret menneskerettighedsdialog, hvor vi arbejder sammen med Kina om at støtte relevante reformer
- at støtte Kinas integrering i verdensøkonomien ved at fremme landets snarlige optagelse i WTO under anvendelse af vore bistandsprogrammer og ved at opprioritere vor dialog på centrale politiske områder, så vi bidrager til, at WTO-tiltrædelsen og den sociale og økonomiske reformproces lykkes
- at effektivisere vor bistand til Kina ved at centrere vore programmer om tre hovedområder: støtte til reformprocessen, fremme af en bæredygtig udvikling, videnskabeligt og teknologisk samarbejde²⁷, tilskyndelse til initiativer vedrørende god regeringsførelse og fremme af retsstatslige principper.

For så vidt angår **Hongkong** og **Macao**, de særlige administrative regioner, vil EU bestræbe sig for at sikre, at de to regioners autonomi opretholdes inden for det princip om "ét land - to systemer", der er nedfældet i hver regions grundlov. Dette er et centralt programpunkt i EU's politik over for territorierne, og det udgør en hovedbestanddel af vore forbindelser med Kina som helhed. I Kommissionens politiske dokumenter fra 1997 og 1999 om vore forbindelser med hver region²⁸ fastlægges vore forbindelser med de to regioner på en mere permanent basis, og heri forpligtes EU til at følge udviklingen nøje og at udarbejde årsberetninger om hver region.

Taiwan, som EU har anerkendt som et særskilt toldområde, men ikke som en suveræn stat, er EU's tredjestørste bilaterale handelspartner i Asien. Dets igangværende optagelse i WTO bør bidrage til en yderligere forøgelse af handels- og investeringsstrømmene og de dermed forbundne dialoger. EU er overbevist om, at spørgsmålet om øens tilhørsforhold kun kan løses med fredelige midler og kun på grundlag af en konstruktiv dialog.

Hvad **Japan** angår, har de bilaterale forbindelser udviklet sig betydeligt siden undertegnelsen af fælleserklæringen i 1991, og der er etableret en regelmæssig og vidtspændende dialog. Den afspejler i vid udstrækning en voksende gensidig forståelse for fælles interesser, f.eks. for det multilaterale systems fortsatte funktionsdygtighed, fælles udfordringer såsom forringelse af miljøet og befolkningens aldring, og fælles værdier såsom de retsstatslige principper og menneskerettighederne. Den langvarige økonomiske stagnation i Japan har imidlertid voldt bekymring som følge af de negative virkninger, den kan få for verdensøkonomien og for vækstperspektiverne for udviklingslandene i Asien, ud over at den kan mindske efterspørgslen efter EU-eksportvarer og yderligere forrykke den allerede i forvejen meget skæve handelsbalance. Samarbejdet mellem EU og Japan på det udenrigspolitiske område er i færd med at styrkes, men det kunne blive betydeligt stærkere, således som det blev erkendt på topmødet mellem EU og Japan i juli 2000.

På baggrund heraf omfatter de prioriterede opgaver:

²⁷ Aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og regeringen for Folkerepublikken Kina om videnskabeligt og teknologisk samarbejde (EFT L 6 af 11.1.2000, s. 40).

²⁸ "Den Europæiske Union og Hongkong på den anden side af 1997" (KOM(97) 171 af 23.04.97); "Den Europæiske Union og Macao: efter år 2000" (KOM(99) 484 af 12.11.99).

- vedtagelse af en fælles handlingsplan på EU-Japan-topmødet 2001, hvori der vil blive indkredset en række samarbejdsinitiativer, der gennem det næste tiår skal give forbindelserne mellem EU og Japan politisk synlighed og et mere konkret indhold. Denne handlingsplan skal være et middel til at overgå fra en dialog til en tættere politisk koordinering og en række konkrete fællesaktiviteter på det politiske, sikkerhedsmæssige, økonomiske, retlige og samfundsmæssige område:
- en strømlinjet dialog om en reform af diverse love og bestemmelser med det formål at få gang i den japanske økonomi ved en yderligere åbning af markederne og ved at stimulere strømmen af direkte investeringer fra EU's side
- en uddybning af samarbejdet mellem EU og Japan på det multilaterale plan, både i WTO med det umiddelbare mål at indlede en ny runde i Doha, og på miljøområdet med henblik på ratificering og gennemførelse af Kyoto-protokollen
- en tilskyndelse af Japan til et mere dybtgående engagement sammen med dets nærmere nabolande på områder som ikke-spredningsaftaler, menneskerettigheder, retsstatslige principper osv.

De vigtigste begivenheder i den seneste tid med hensyn til **Den Koreanske Halvø** har bl.a. omfattet det betydelige skridt fremad i retning af politisk liberalisering og økonomisk reform i Sydkorea, der er taget under præsident Kim Dae-Jung; den begyndende "optøning" af forholdet mellem Nord- og Sydkorea som følge af præsident Kims "solskinspolitik" og hans topmøde sidste år med den nordkoreanske præsident Kim Jong-il; og - i vore bilaterale forbindelser - ikrafttrædelsen den 1. april 2001 af EU-Sydkorea-rammeaftalen og den dertil knyttede politiske erklæring, der understreger vore økonomiske og politiske forbindelsers øgede betydning, samt etableringen for nylig af diplomatiske forbindelser med Nordkorea. Den umiddelbart forestående indsats vil omfatte følgende områder:

- tilskyndelse af Sydkorea til at videreføre den økonomiske reformkurs
- fortsat støtte til forsoningsprocessen mellem Nord- og Sydkorea, ved at EU etablerer sin egen dialog med Nordkorea på grundlag af de af Rådet i henholdsvis oktober og november 2000 fastlagte principper (overholdelse af menneskerettighederne; ikke-spredning af atomvåben; økonomisk reform). Dette vil indebære en velovervejede udvidelse af Kommissionens bistandsaktiviteter med henblik på at hjælpe landene i de indledende kritiske faser af den økonomiske reformproces, og en tilskyndelse af Nordkorea til en yderligere åbning ud til omverdenen
- en effektiv gennemførelse af rammeaftalen, herunder bl.a. en styrkelse af vore indbyrdes handels- og investeringsforbindelser, tillige med en række hensigtsmæssige samarbejdsinitiativer i vores gensidige interesse
- fortsat samarbejde med Sydkorea inden for rammerne af WTO.

I forbindelse med en styrkelse af vore forbindelser med landene i Nordøstasien vil vi i særlig grad gøre en indsats for:

- at styrke vort forpligtende samarbejde med Kina og støtte landets integrering i verdensøkonomien og dets overgang til et åbent samfund
- at opbygge et forstærket globalt og regionalt partnerskab med Japan vedrørende politiske, økonomiske og samfundsmæssige spørgsmål
- at uddybe vort partnerskab med Sydkorea, samtidig med at vi støtter genforsoningsprocessen mellem Nord- og Sydkorea
- at styrke vore økonomiske og handelsmæssige forbindelser med regionen som helhed, samtidig med at vi tilskynder til de nødvendige reformer

Australasien

Vore forbindelser med **Australien** og **New Zealand** har udviklet sig positivt i de senere år og er ikke i samme grad som tidligere domineret af spørgsmål om handel med landbrugsprodukter. Disse lande er nu væsentlige handels- og investeringspartnere på en lang række områder og udgør en væsentlig stabiliserende faktor i den større Asien-Stillehavs-region. Også på det multilaterale plan har EU muligheder for at uddybe vort samarbejde med Australien og New Zealand.

De prioriterede indsatsområder omfatter:

- en yderligere udbygning af tovejs-handel og -investering, men også udvælgelse af lødige samarbejdsinitiativer f.eks. på områderne uddannelse, videnskab og teknologi, forskning, udvikling, indvandrerpolitik, med det formål at uddybe forbindelserne yderligere
- opbygning af stærkere alliancer på multilateralt plan, især inden for WTO, med henblik på indledningen af en ny runde i Doha, og på miljøområdet, med henblik på at ratificere og gennemføre Kyoto-protokollen
- en intensivering af det politiske og udviklingsbistandsmæssige samarbejde i regionen.

I forbindelse med en intensivering af forbindelserne med Australien og New Zealand ønsker vi især at arbejde hen mod:

- at udbygge vore økonomiske og handelsmæssige forbindelser og samtidig uddybe vort bredere samarbejde
- at styrke vort samarbejde om globale og regionale spørgsmål

Regionale fora

I modsætning til vore forbindelser med Latinamerika og med Middelhavslandene og AVS-staterne er der ikke noget tværregionalt forum, som Europa og Asien kan mødes i. EU har i mange år haft forbindelser med Sydøstasien gennem vort partnerskab med ASEAN, der går helt tilbage til slutningen af 1970'erne. For Sydasiens vedkommende har vi igennem 1990'erne arbejdet på at intensivere vore forbindelser med SAARC. Og i forholdet til Østasien har ASEM-processen udviklet sig hurtigt siden indledningen heraf i 1996.

Mulighederne for at styrke EU-ASEAN- og EU-SAARC-forbindelserne er allerede blevet omtalt andetsteds i dette dokument. ARF (som især har interesse som et af de sjældne regionale fora med sydasiatisk deltagelse) vil fortsat øge sin betydning, efterhånden som dens

aktiviteter intensiveres, og EU vil givetvis spille en proaktiv rolle i dette yderst væsentlige forum.

Kommissionen har understreget den store betydning, den tillægger ASEM-processen²⁹, og de muligheder, denne proces frembyder for at styrke dialog og samarbejde mellem Asien og Europa på grundlag af ligeberettiget partnerskab og gensidig respekt. ASEM-processen er et glimrende eksempel på tværregionalt samarbejde, og vi vil fortsat bestræbe os på at sikre, at denne proces kan gøre fremskridt inden for hver af dens "tre søjler" (den politiske, økonomiske og samfundsmæssige). Vi bør bl.a. trække kraftigt på ASEM's potentielle som forum for en uformel udveksling af synspunkter, der kan fremme en øget forståelse og et forstærket samarbejde, og udnytte denne mulighed for at opnå konkrete resultater på de forskellige prioriterede områder, som på topmødet i Seoul blev indkredset inden for rammerne af samarbejdet mellem Asien og Europa. ASEM giver også en væsentlig mulighed for at styrke og udbygge det offentlige engagement i Asien-Europa-forbindelserne³⁰, og vi bør stimulere parlamentarikerne og det civile samfunds deltagelse i denne proces.

Værdien af ASEM-processen vil blive yderligere styrket gennem en bredere deltagelse. Kommissionen vil hilse en udvidelse af den asiatiske deltagerkreds velkommen, så den også kommer til at omfatte de vigtigste repræsentanter for subkontinentet såvel som Australien og New Zealand (ligesom EU's deltagelse i ASEM på sigt bør udvides parallelt med udvidelsen af Unionen selv). I al almindelighed bør vi fortsat med interesse følge udviklingen inden for de andre regionale fora i den bredere Asien-Stillehavs-region, såsom APEC og ASEAN + 3, såvel som nye delregionale grupperinger såsom West Pacific Forum.

I forbindelse med en yderligere styrkelse af den regionale dialog med vore asiatiske partnere, især inden for rammerne af ASEM, vil vi udnytte dette uformelle forum som et godt eksempel på et vellykket EU-Asien-partnerskab, hvor man drøfter politiske, økonomiske og samfundsmæssige spørgsmål på en afbalanceret og alsidig måde, baseret på gensidig interesse og ligeberettiget partnerskab, og hvor man hjælper Europa og Asien med at få deres synspunkter tydeligere frem i global sammenhæng. En udvidelse af deltagerkredsen vil forøge ASEM-processens værdi og dens mulighed for at fremme regional stabilitet, støtte multilaterale tiltag, øge den gensidige forståelse og styrke EU's stilling og profil i Asien.

5. GENNEMFØRELSE OG RESSOURCER

For at tage hensyn til de enkelte landes særtræk vil det naturligvis være nødvendigt at bygge på - og udbygge - disse rammer ved hjælp af vore delregionale strategier.³¹ samt i nationale strategidokumenter (der fokuserer på udviklingsamarbejde). Det vil også være yderst vigtigt at sikre sig, at disse strategiske rammer afspejler sig på passende måde i alle aspekter af Kommissionens arbejde, så man sikrer en sammenhængende blanding af de enkelte politikker inden for alle aktivitetsområder. Endvidere vil en snæver og effektiv samordning af alle EU-partnere imellem være en nødvendig forudsætning for en styrkelse af vore forbindelser med Asien og for en tydeliggørelse af EU's profil i Asien.

²⁹ Senest i Kommissionens arbejdsdokument "ASEM-processens perspektiver og prioritering i det nye årti" (KOM(00) 241 af 18.4.00).

³⁰ Der er allerede blevet udført et nyttigt arbejde på disse områder, f.eks. gennem ASEF (Asia-Europe Foundation), gennem uafhængige ngo'ers aktiviteter og gennem AEBF (Asia-Europe Business Forum).

³¹ I lighed med opfølgningen af 1994-strategien kan det fra tid til anden være nyttigt at udarbejde særskilte meddelelser om vore forbindelser med væsentlige partnere i Asien eller om vigtige emner i tilknytning til forbindelserne mellem Asien og Europa.

Nærværende dokument skal desuden tjene som et vigtigt bidrag til forberedelsen af et revideret retsgrundlag for vort samarbejde med Asien. Den nuværende ALA-forordning³² blev vedtaget i 1992 (inden vedtagelsen af Kommissionens første Asien-strategi). I løbet af de kommende måneder agter Kommissionen at gennemgå denne forordning i enkeltheder med henblik på i løbet af det første halvår af 2002 at foreslå en opdatering heraf. Det er sandsynligt, at den nye forordning vil blive opdelt i separate forordninger for henholdsvis Asien og Latinamerika, så man derved opnår en mere specifik respons over for hver regions særlige baggrund og behov. Der indledes nu en samlet vurdering af ALA-samarbejdsprogrammerne, og denne (tillige med resultaterne af tidligere vurderinger) tages der hensyn til ved fastlæggelsen af de retningslinjer, der vil blive fulgt i de nye forordninger³³.

Samtidig med, at nærværende strategiske rammer skal tjene som effektive retningslinjer for vore forbindelser med Asien gennem det næste tiår, vil det tillige være væsentligt med regelmæssige mellemrum at gøre status over de opnåede fremskridt og at kunne give et fleksibelt svar på eventuelt ændrede forhold. Det ville således være hensigtsmæssigt at foretage en grundig revision af strategierne om ca. 4 til 6 år. Ved en sådan revision burde man f.eks. vurdere vore resultater på grundlag af visse enkle (i vid udstrækning kvalitative) indikatorer, der f.eks. vedrører sådanne elementer som udviklingen af EU's handels- og investeringsmæssige forbindelser med Asien samt virkningen af vor politiske dialog og af vore udviklingsprogrammer. Den tidsmæssige fastlæggelse af denne revision og de resultatindikatorer, der skal anvendes, vil blive overvejet nærmere under forberedelsen af den nye forordning.

For at nærværende strategiske rammer kan blive hundrede procent effektive, er det vigtigt, at der er en nøje sammenhæng mellem de opstillede mål og de ressourcer, der er til rådighed for at opfylde målene (både med hensyn til personale og operationelle ressourcer i den centrale forvaltning og ude i marken og med hensyn til de budgetmidler, der er til rådighed for vore samarbejdsprogrammer).

Vor første og allervigtigste prioriterede opgave er at sikre os, at de disponible ressourcer anvendes rettidigt og på en effektiv måde - en opgave, som Kommissionen fuldt og helt har forpligtet sig til at løse, og hvor de første resultater af reformen af forvaltningen af vor eksterne bistand nu viser sig. Det er af afgørende betydning, at den nuværende ophobning af forpligtelses- og betalingsbevillinger bringes ud af verden, og at de nye midler, der stilles til rådighed hvert år, programmeres effektivt, og at der indgås forpligtelser for dem hurtigst muligt, såfremt de europæiske skatteydere og de påtænkte modtagere af bistanden skal "have valuta for pengene". Sammen med modtagerlandene må EF koncentrere sine begrænsede ressourcer om et mindre antal mere enkle aktiviteter, der er målrettet mod de centrale prioriterede mål, der er anført ovenfor, så man sikrer, at disse aktiviteter gennemføres hurtigt og effektivt.

Så snart dette mål er nået, vil vi bedre kunne løse det mere langsigtede spørgsmål om, hvorvidt og i hvilket omfang de disponible ressourcer til vore samarbejdsaktiviteter med Asien bør øges. Allerede nu afsætter EF 80% af sine finansielle midler til

³² Rådets forordning (EØF) nr. 443/92 af 25. februar 1992 om finansiel og faglig bistand til og økonomiske samarbejde med udviklingslandene i Asien og Latinamerika.

³³ Anliggender som afbinding af bistand, flerårige strategiske programmer, komitologi vil blive overvejet.

udviklingssamarbejde til fordel for Asien til de fattigste lande i regionen³⁴. Men det er klart, at disse midler langt fra slår til, hvis man på adækvat måde skal løse hele rækken af de problemer, som disse lande er konfronteret med. Som bemærket ovenfor tegner Asien sig for halvdelen af verdens befolkning og for to tredjedele af alle verdens fattige personer. Alligevel har EF kun afsat en meget beskedent del af de samlede bistandsmidler til udviklingssamarbejde til fordel for Asien, og ud fra et per capita-synspunkt, har omfanget af EF-bistand til Asien været meget mindre end for andre regioner i den tredje verden³⁵.

Disse bevillingers størrelse afspejler naturligvis en række politiske valg (f.eks. den forrang, EU indrømmer sine nærmeste naboer), samt den historiske udvikling, der har præget EU's bistandsprogrammer. Desuden er bistandsmidlernes omfang i sig selv langt mindre betydeligt end den udviklingsmæssige virkning af handels- og investeringsstrømmene til og fra regionen. Men så snart reformprocessen er tilendebragt og vi kan være sikre på, at de begrænsede disponible midler anvendes med optimal virkning, bør EU nærmere overveje omfanget af midler til udviklingssamarbejde, som afsættes til Asien, under hensyntagen til såvel EU's finansielle fremtidsudsigter som til dets globale ansvar og den samlede baggrund for EU's eksterne interventioner.

6. KONKLUSIONER

De asiatiske lande er yderst vigtige økonomiske og politiske partnere for EU. Helt bortset fra verdensdelens økonomiske og politiske vægt er regionen også hjemsted for nogle af verdens farligste potentielle urocentre, og den rummer størstedelen af verdens fattige personer. Asien og Europa er i stigende grad udsat for de samme udfordringer og muligheder som følge af globaliseringen. Imidlertid synes disse to regioner alt for ofte at være fjernere partnere for hinanden, mere beskæftigede med deres egne problemer eller med deres forbindelser med andre regioner i verden end med styrkelsen af deres indbyrdes forbindelser.

Kommissionens Asien-strategi fra 1994 udgjorde en første bestræbelse på at tilvejebringe en integreret, omfattende og afbalanceret oversigt over forbindelserne mellem EU og dens asiatiske partnere. Denne strategi har hjulpet betydeligt til at stille skarpt ind på vore forbindelser med regionen, men den bør nu opdateres med henblik på at tage højde for de væsentlige ændringer, der er sket i begge regioner siden da, og de yderligere forandringer, der allerede er ved at dukke op i horisonten.

Samtidig med, at vi erkender den store forskelligartethed, der præger Asien, og hele det spektrum af økonomiske, politiske og kulturelle forskelle mellem og inden for de forskellige dele af regionen som helhed, kan vi dog indkredse ét centralt mål, som bør være vores rettesnor ved en videre udbygning af vore forbindelser med Asien. Gennem det næste tiår bør

³⁴ I 1996-2000 gik gennemsnitligt 80% af EF's midler til udviklingssamarbejde med Asien til de fattigste udviklingslande, herunder 32% til de mindst udviklede lande i regionen (Bangladesh, Bhutan, Cambodja, Laos og Nepal), og 48% til andre lavindkomstlande (Indien, Indonesien, Pakistan og Vietnam).

³⁵ Ud af det samlede beløb på ca. 6,3 mia. EUR, som EU i 1998 udbetalte i forbindelse med udviklingssamarbejde, blev 7% tildelt udviklingslande i Asien (sammenholdt med 6% til Latinamerika, 9% til SNG-landene, 15% til Middelhavslandene og 32% til AVS-staterne). Beregnet på et per capita-grundlag androg EF-udbetalingerne til udviklingslandene i Asien ca. 0,15 EUR pr. person (sammenholdt med 0,74 EUR for Latinamerika, 1,94 EUR for SNG-landene, 3,31 EUR for Middelhavslandene og 4,87 EUR for AVS-staterne). Tallene stammer fra Cox & Chapman, "EC external cooperation programmes", Overseas Development Institute, London, 1999.

vi centrere indsatsen om at styrke EU's politiske og økonomiske tilstedeværelse i Asien og løfte den op på et plan, der i højere grad svarer til et udvidet EU's stigende globale betydning.

Med henblik på at nå dette centrale mål bør vi:

- styrke vort engagement i Asien på det politiske og sikkerhedsmæssige område
- forstærke vore gensidige handels- og investeringsstrømme til og fra regionen
- føre beviser for vor effektivitet som partner ved at mindske fattigdommen i Asien
- bidrage til beskyttelsen af menneskerettighederne, udbredelsen af demokrati, god regeringsførelse og de retsstatslige principper rundt om i regionen
- opbygge altomfattende partnerskaber med de væsentligste asiatiske partnere og arbejde sammen med dem om at udnytte de globale muligheder og tage de globale udfordringer op, som vil alle er konfronteret med, og styrke vor fælles indsats vedrørende globale miljø- og sikkerhedsanliggender
- yderligere styrke den gensidige forståelse mellem vore to regioner.

I nærværende dokument er der indkredset en række konkrete indsatsområder af politisk, økonomisk og samfundsmæssig rækkevidde med hensyn til vore bilaterale, regionale og multilaterale forbindelser med Asien. Der er også blevet peget på mere specifikke prioriterede opgaver i tilknytning til vore forbindelser til Asiens forskellige delregioner, til regionale stormagter såsom Indien, Japan og Kina og andre vigtige partnere såsom ASEAN, Australien og Korea, og i tværregionale fora såsom ASEM.

Gennemførelsen af disse strategiske rammer og deres effektivitet med hensyn til at styrke forbindelserne mellem EU og dens asiatiske partnere vil blive nøje overvåget i de kommende år. Vi må også drage omsorg for, at de begrænsede ressourcer, der er til rådighed for EF's udviklingsaktiviteter og økonomiske samarbejde med Asien, udnyttes på en måde, så virkningen blive optimal, og så der kan sættes fokus på mulighederne for at øge disse ressourcer.

I højere grad end tidligere vil det fremover være bydende nødvendigt for EU og dens asiatiske partnere at arbejde sammen om at tage de globale udfordringer op, som begge verdensdele er stillet over for, og at udnytte de globale muligheder, som vi alle gerne skulle have del i. Kommissionen agter for sit eget vedkommende ikke at sky nogen anstrengelse for at styrke vore regionale og globale partnerskaber med Asien, og den vil gerne opfordre sine asiatiske partnere til på deres side at overveje, hvorledes vi i fællesskab kan give os i kast med løsningen af disse spørgsmål.

-----◇-----

Statistiske bilag

Liste over forkortelser

AFTA	ASEAN's frihandelsområde
ALA	Landene i Asien og Latinamerika
APEC	Økonomisk samarbejde i Asien/Stillehavet
ARF	ASEAN Regional Forum
ASEAN	Sammenslutningen af stater i Sydøstasien
ASEAN + 3	ASEAN plus Kina, Japan og Korea
ASEM	Asien-Europa-mødet
AVS	Landene i Afrika, Vestindien og Stillehavet
CIS	Samfundet af uafhængige stater
CTBT	Traktat om et altomfattende forbud mod atomprøvesprængninger
DAC	OECD's Komité for Udviklingsbistand
EF	Det Europæiske Fællesskab
ESFP	Den europæiske sikkerheds- og forsvarspolitik
EU	Den Europæiske Union
FDI	Udenlandske direkte investeringer
FUSP	Den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik
GATT	Den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel
GSP	Det generelle præferencesystem
KEDO	Den Koreanske Halvøs Energiudviklingsorganisation
LLDC	Mindst udviklede lande
NAFTA	Det nordamerikanske frihandelsområde
NGO'er	Ikke-statslige organisationer
ODA	Offentlig udviklingsbistand
SA	Særlige administrative regioner (Hongkong og Macao)
SAARC	Den Sydasiatiske Organisation for Regionalt Samarbejde
SMV	Små og mellemstore virksomheder
WTO	Verdenshandelsorganisationen

Asien, befolkning og BNP 1999

	Befolkning	BNI	BNI	BNI (KKP)	BNI (KKP)
	mio.	mia. USD	pr. indb. USD	mia. USD	pr. indb. USD
Sydasien	1.330	575	432	2.658	1.998
Afghanistan	26,0
Bangladesh	128,0	47,0	370	188,3	1.475
Bhutan	0,8	0,4	510	1,2	1.496
Indien	998,0	442,2	450	2.144,1	2.149
Maldiverne	0,3	0,3	1.160	1,0	3.545
Nepal	23,0	5,1	220	28,5	1.219
Pakistan	135,0	64,0	470	236,8	1.757
Sri Lanka	19,0	15,7	820	58,0	3.056
Sydøstasien	512	524	1.022	1.571	3.067
Brunei	0,3
Burma	45,0
Cambodja	12,0	3,0	260	15,1	1.286
Indonesien	207,0	119,5	580	505,0	2.439
Laos	5,0	1,4	280	8,8	1.726
Malaysia	23,0	77,3	3.400	180,8	7.963
Filippinerne	77,0	78,0	1.020	292,9	3.815
Singapore	3,0	95,4	29.610	87,1	27.024
Thailand	62,0	121,0	1.960	345,4	5.599
Vietnam	78,0	28,2	370	136,1	1.755
Nordøstasien	1.480	5.908	3.993	7.989	5.400
Kina	1.250,0	980,2	780	4.112,2	3.291
Hongkong	7,0	161,7	23.520	144,0	20.939
Macao	0,5
Taiwan	22,0	288,6	13.120
Japan	127,0	4.078,9	32.230	3.042,9	24.041
Nordkorea	23,0
Sydkorea	47,0	397,9	8.490	685,7	14.637
Mongoliet	3,0	0,9	350	3,9	1.496
Australasien	23	434	18.848	490	21.291
Australien	19,0	380,8	20.050	426,4	22.448
New Zealand	4,0	52,7	13.780	63,3	16.566
Asien	3.345	7.440,2	2.224,3	12.707,5	3.799,1
Verden	5.975,0	29.232,1	4.890	38.804,9	6.490
Asien %	56,0%	25,5%		32,7%	

Kilde: Verdensbanken,
World Development
Report 2000/2001

EU og kandidatlandene, befolkning og indkomst, 1999

	Befolkning	BNI	BNI	BNI (KKP)	BNI (KKP)
	mio.	mia. USD	pr. indb. USD	mia. USD	pr. indb. USD
EU-15	375	8.213	21.877	7.842	20.890
Østrig	8,0	210,0	25.970	192,5	23.808
Belgien	10,0	250,6	24.510	247,4	24.200
Danmark	5,0	170,3	32.030	129,1	24.280
Finland	5,0	122,9	23.780	109,6	21.209
Frankrig	59,0	1.427,2	23.480	1.293,8	21.897
Tyskland	82,0	2.079,2	25.350	1.837,8	22.404
Grækenland	11,0	124,0	11.770	153,8	14.595
Irland	4,0	71,4	19.160	71,5	19.180
Italien	58,0	1.136,0	19.710	1.196,3	20.751
Luxembourg	0,4	19,3	44.640	16,5	38.247
Nederlandene	16,0	384,3	24.320	364,3	23.052
Portugal	10,0	105,9	10.600	151,3	15.147
Spanien	39,0	551,6	14.000	659,3	16.730
Sverige	9,0	221,8	25.040	184,4	20.824
Forenede Kongerige	59,0	1.338,1	22.640	1.234,4	20.883
EU-kandidatlande	168	556	3.306	1.249	7.427
Bulgarien	8,0	11,3	1.380	40,4	4.914
Cypern	0,8	9,1	11.960	14,0	18.395
Tjekkiet	10,0	52,0	5.060	126,3	12.289
Estland	1,0	5,0	3.480	11,3	7.826
Ungarn	10,0	46,8	4.650	105,5	10.479
Letland	2,0	6,0	2.470	14,4	5.938
Litauen	4,0	9,7	2.620	22,5	6.093
Malta	0,4	3,5	9.210	5,7	15.066
Polen	39,0	153,1	3.960	305,5	7.894
Rumænien	22,0	34,2	1.520	126,8	5.647
Slovakiet	5,0	19,4	3.590	52,9	9.811
Slovenien	2,0	19,6	9.890	29,8	15.062
Tyrkiet	64,0	186,3	2.900	394,1	6.126
EU + kandidatlande	544	8.769	16.131	9.091	16.724
Verden	5.975,0	29.232,1	4.890	38.804,9	6.490
EU-15 %	6,3%	28,1%		20,2%	
EU + kandidatlande %	9,1%	30,0%		23,4%	

Kilde: Verdensbanken,
World Development
Report, 2000/2001

EU's handel med Asien og andre regioner, 1995-2000

(mio. EUR)

	EU-eksport			EU-import			Balance		Andel	Andel
	2000	1995	% pa 95-00	2000	1995	% pa 95-00	2000	1995	EU X 00	EU X 95
NORDØSTASIEN	121.859	86.177	7,2%	218.260	111.093	14,5%	-96.402	-24.916	13,0%	15,0%
NØ-Asien (ekskl. Japan)	77.162	53.281	7,7%	133.255	56.794	18,6%	-56.093	-3.513	8,2%	9,3%
Japan	44.697	32.896	6,3%	85.005	54.299	9,4%	-40.308	-21.403	4,8%	5,7%
Sydkorea	16.356	12.331	5,8%	24.346	10.925	17,4%	-7.990	1.407	1,7%	2,2%
Kina	25.288	14.690	11,5%	69.673	26.343	21,5%	-44.385	-11.653	2,7%	2,6%
Hongkong	20.243	15.796	5,1%	11.708	7.156	10,3%	8.536	8.640	2,2%	2,8%
Macao	178	137	5,4%	858	532	10,0%	-680	-395
Taiwan	14.851	10.112	8,0%	26.499	11.756	17,7%	-11.648	-1.643	1,6%	1,8%
Mongoliet	65	49	5,5%	50	31	9,9%	14	18
Nordkorea	181	165	1,9%	121	50	19,2%	60	115
ASEAN	40.055	37.091	1,5%	69.310	34.670	14,9%	-29.255	2.421	4,3%	6,5%
Brunei	272	625	-15,3%	129	263	-13,3%	143	362	0,0%	0,1%
Indonesien	4.397	5.854	-5,6%	10.833	6.109	12,1%	-6.436	-254	0,5%	1,0%
Malaysia	8.380	7.939	1,1%	16.887	9.156	13,0%	-8.507	-1.217	0,9%	1,4%
Filippinerne	4.358	2.291	13,7%	8.015	2.420	27,1%	-3.658	-129	0,5%	0,4%
Singapore	14.720	10.904	6,2%	15.853	8.760	12,6%	-1.133	2.144	1,6%	1,9%
Thailand	6.431	8.492	-5,4%	12.742	6.625	14,0%	-6.311	1.867	0,7%	1,5%
Vietnam	1.227	750	10,3%	3.961	1.151	28,0%	-2.734	-401	0,1%	0,1%
Cambodja	115	75	9,0%	355	46	50,3%	-240	29
Laos	44	43	0,8%	130	72	12,5%	-86	-30
Burma	112	119	-1,3%	404	68	43,0%	-293	51
SYDASIEN	17.660	12.828	6,6%	20.240	12.159	10,7%	-2.579	669	1,9%	2,2%
Inien	13.304	9.440	7,1%	12.342	7.796	9,6%	962	1.644	1,4%	1,6%
Pakistan	1.905	2.045	-1,4%	2.602	1.979	5,6%	-697	67	0,2%	0,4%
Sri Lanka	1.575	720	16,9%	1.891	930	15,2%	-317	-210	0,2%	0,1%
Nepal	85	51	10,7%	178	143	4,5%	-93	-92	0,0%	0,0%
Bangladesh	695	495	7,0%	3.046	1.260	19,3%	-2.351	-765	0,1%	0,1%
Maldiverne	39	28	7,2%	121	20	43,5%	-82	8
Bhutan	11	6	13,7%	2	1	8,6%	9	5
Afghanistan	46	43	1,4%	57	29	14,4%	-11	13
AUSTRALASIEN	17.857	12.287	7,8%	11.130	6.672	10,8%	6.727	5.615	1,9%	2,1%
Australien	15.694	10.500	8,4%	8.730	4.975	11,9%	6.965	5.526	1,7%	1,8%
New Zealand	2.140	1.786	3,7%	2.386	1.697	7,1%	-247	89	0,2%	0,3%
ASIEN I ALT	197.431	148.384	5,9%	318.940	164.593	14,1%	-121.509	-16.210	21,1%	25,9%
Industrilande Asien	99.331	73.447	6,2%	133.047	79.584	10,8%	-33.716	-6.137	10,6%	12,8%
Udviklingslande Asien	98.100	74.937	5,5%	185.893	85.010	16,9%	-87.793	-10.073	10,5%	13,1%

EU's handel med Asien og andre regioner, 1995-2000

(mio. EUR)

	EU-eksport			EU-import			Balance		Andel	Andel
	2000	1995	% pa 95-00	2000	1995	% pa 95-00	2000	1995	EU X 00	EU X 95
Europa ekskl. EU	289.258	168.700	11,4%	282.587	153.486	13,0%	6.671	15.214	30,9%	29,4%
Ansøgerlande (13)	150.415	70.658	16,3%	117.012	55.468	16,1%	33.403	15.190	16,1%	12,3%
EØS + Schweiz	98.107	69.776	7,1%	106.188	69.929	8,7%	-8.081	-153	10,5%	12,2%
CIS	27.568	20.820	5,8%	54.227	24.931	16,8%	-26.660	-4.111	2,9%	3,6%
SØ-Europa	9.619	5.486	11,9%	4.539	2.763	10,4%	5.079	2.723	1,0%	1,0%
Andre lande i V-Europa	3.550	1.960	12,6%	620	396	9,4%	2.930	1.564	0,4%	0,3%
NAFTA	265.389	118.168	17,6%	222.284	118.589	13,4%	43.105	-420	28,4%	20,6%
USA	230.947	103.315	17,5%	196.946	103.674	13,7%	34.000	-358	24,7%	18,0%
Canada	20.596	10.342	14,8%	18.364	11.707	9,4%	2.232	-1.365	2,2%	1,8%
Mexico	13.846	4.511	25,1%	6.973	3.208	16,8%	6.873	1.303	1,5%	0,8%
Andre regioner	160.186	108.320	8,1%	157.466	87.392	12,5%	2.720	20.928	17,1%	18,9%
Middelhavsområdet	50.788	33.191	8,9%	44.901	21.043	16,4%	5.887	12.148	5,4%	5,8%
Syd- og Mellemamerika	40.357	27.884	7,7%	41.326	27.222	8,7%	-969	662	4,3%	4,9%
Golfstaterne	31.055	20.983	8,2%	28.336	11.482	19,8%	2.719	9.501	3,3%	3,7%
AVS	37.987	26.262	7,7%	42.904	27.645	9,2%	-4.917	-1.383	4,1%	4,6%
Verden (ekskl. intra-EU)	935.733	573.277	10,3%	1.022.671	545.253	13,4%	-86.937	28.024	100,0%	100,0%

Kilde: Eurostat

Verdenshandelsandele, 1999

(mio. EUR)

	Import I alt	%	Eksport I alt	%	Handel i alt I alt	%
VERDEN (intra-EU ekskl.)	4.164.100		3.972.000		8.136.100	
intra-EU	1.265.800		1.332.800		2.598.600	
VERDEN (intra-EU inkl.)	5.429.900	100,00	5.304.800	100,00	10.734.700	100,00
EU (extra-EU)	779.100	14,35	759.800	14,32	1.538.900	14,34
EU (extra & intra-EU)	2.044.900	37,66	2.092.600	39,45	4.137.500	38,54
NØ-ASIEN	731.427	13,47	877.155	16,54	1.608.582	14,98
Japan	291.555	5,37	393.334	7,41	684.888	6,38
Sydkorea	112.350	2,07	134.781	2,54	247.131	2,30
Kina	155.490	2,86	182.900	3,45	338.390	3,15
Hongkong	168.562	3,10	163.066	3,07	331.628	3,09
ASEAN	289.654	5,33	346.953	6,54	636.607	5,93
Indonesien	27.163	0,50	53.663	1,01	80.826	0,75
Malaysia	61.449	1,13	79.332	1,50	140.781	1,31
Filippinerne	29.432	0,54	33.285	0,63	62.717	0,58
Singapore	104.216	1,92	107.649	2,03	211.865	1,97
Thailand	49.923	0,92	57.983	1,09	107.905	1,01
Vietnam	12.397	0,23	9.827	0,19	22.225	0,21
Sydasien	68.236	1,26	53.768	1,01	122.003	1,14
Indien	42.102	0,78	36.787	0,69	78.890	0,73
Pakistan	9.661	0,18	7.918	0,15	17.579	0,16
Sri Lanka	6.218	0,11	4.019	0,08	10.237	0,10
Nepal	1.409	0,03	534	0,01	1.943	0,02
Bangladesh	7.837	0,14	4.241	0,08	12.078	0,11
ANZ	80.968	1,49	64.004	1,21	144.971	1,35
Australien	67.486	1,24	52.548	0,99	120.033	1,12
New Zealand	13.482	0,25	11.456	0,22	24.938	0,23
Asien i alt	1.170.284	21,55	1.341.880	25,30	2.512.163	23,40
Industrilande i Asien	653.434	12,03	755.185	14,24	1.408.619	13,12
Udviklingslande i Asien	516.850	9,52	586.695	11,06	1.103.545	10,28
NAFTA	1.351.291	24,89	998.721	18,83	2.350.012	21,89
USA	983.721	18,12	648.060	12,22	1.631.780	15,20
Canada	221.037	4,07	222.689	4,20	443.726	4,13
Mexico	146.533	2,70	127.973	2,41	274.506	2,56
Andre regioner	429.833	7,92	409.663	7,72	839.496	7,82
Middelhavsområdet ekskl. kandidatlande)	86.599	1,59	58.800	1,11	145.398	1,35
Latinamerika (ekskl. Mexico)	167.212	3,08	151.258	2,85	318.470	2,97
Golfstaterne	78.125	1,44	109.855	2,07	187.980	1,75
AVS (inkl. Sydafrika)	97.897	1,80	89.751	1,69	187.648	1,75
Europa (ekskl. EU)	371.302	6,84	358.604	6,76	729.905	6,80
Kandidatlande (13)	188.789	3,48	138.127	2,60	326.915	3,05
EØS & andre	110.180	2,03	119.287	2,25	229.467	2,14
CIS	58.058	1,07	94.603	1,78	152.661	1,42
SØ-Europa	14.275	0,26	6.587	0,12	20.862	0,19

Kilde: IMF og Eurostat

EU's udenlandske direkte investeringer (extra-EU), 1995-1999

		andel		andel		andel		andel		andel	genne msnit	andel
	mio. EUR	%	mio. EUR	%	mio. EUR	%	mio. EUR	%	mio. EUR	%	95-99	%
Tilsammen	60.805	100,0%	69.086	100,0%	109.147	100,0%	221.641	100,0%	277.729	100,0%	147.682	100,0%
NØ-Asien	4.042	6,6%	6.633	9,6%	3.200	2,9%	7.050	3,2%	16.698	6,0%	7.525	5,1%
Hong Kong	1.325	2,2%	1.247	1,8%	-51	-0,0%	2.519	1,1%	4.481	1,6%	1.904	1,3%
Kina	715	1,2%	1.650	2,4%	1.893	1,7%	603	0,3%	1.109	0,4%	1.194	0,8%
Japan	1.243	2,0%	2.474	3,6%	1.275	1,2%	719	0,3%	8.921	3,2%	2.926	2,0%
Korea	366	0,6%	347	0,5%	217	0,2%	2.686	1,2%	1.627	0,6%	1.049	0,7%
Taiwan	393	0,6%	915	1,3%	-134	-0,1%	523	0,2%	560	0,2%	451	0,3%
ASEAN 10	1.747	2,9%	4.003	5,8%	4.163	3,8%	-5.609	-2,5%	-1.749	-0,6%	511	0,3%
Singapore	467	0,8%	1.534	2,2%	2.002	1,8%	-8.870	-4,0%	-5.787	-2,1%	-2.131	-1,4%
Malaysia	-56	-0,1%	658	1,0%	404	0,4%	1.061	0,5%	768	0,3%	567	0,4%
Thailand	607	1,0%	800	1,2%	729	0,7%	796	0,4%	2.006	0,7%	988	0,7%
Indonesien	614	1,0%	673	1,0%	516	0,5%	254	0,1%	212	0,1%	454	0,3%
Filippinerne	95	0,2%	327	0,5%	364	0,3%	784	0,4%	700	0,3%	454	0,3%
Indien	339	0,6%	342	0,5%	621	0,6%	867	0,4%	1.146	0,4%	663	0,4%
ANZ	3.759	6,2%	3.633	5,3%	2.695	2,5%	1.140	0,5%	2.722	1,0%	2.790	1,9%
Asien i alt	9.887	16,3%	14.611	21,1%	10.679	9,8%	3.448	1,6%	18.817	6,8%	11.488	7,8%
Jap, Kor, Twn, ANZ	5.761	9,5%	7.369	10,7%	4.053	3,7%	5.068	2,3%	13.830	5,0%	7.216	4,9%
<i>i % af Asien i alt</i>		<i>58,3%</i>		<i>50,4%</i>		<i>38,0%</i>		<i>147,0%</i>		<i>73,5%</i>		<i>62,8%</i>
Kina, HKG, ASEAN, Indien	4.126	6,8%	7.242	10,5%	6.626	6,1%	-1.620	-0,7%	4.987	1,8%	4.272	2,9%
<i>i % af Asien i alt</i>		<i>41,7%</i>		<i>49,6%</i>		<i>62,0%</i>		<i>-47,0%</i>		<i>26,5%</i>		<i>37,2%</i>

EU's udenlandske direkte investeringer (extra-EU), 1995-1999

		andel		andel		andel		andel		andel	genne msnit	andel
	mio. EUR	%	mio. EUR	%	mio. EUR	%	mio. EUR	%	mio. EUR	%	95-99	%
NAFTA	33.668	55,4%	27.383	39,6%	52.626	48,2%	139.858	63,1%	187.578	67,5%	88.223	59,7%
USA	31.616	52,0%	25.822	37,4%	48.158	44,1%	133.433	60,2%	182.060	65,6%	84.218	57,0%
Canada	1.307	2,1%	766	1,1%	1.379	1,3%	5.077	2,3%	3.759	1,4%	2.458	1,7%
Mexico	745	1,2%	795	1,2%	3.089	2,8%	1.348	0,6%	1.759	0,6%	1.547	1,0%
Europa uden for EU	9.628	15,8%	12.928	18,7%	20.822	19,1%	36.590	16,5%	20.782	7,5%	20.150	13,6%
EFTA	3.469	5,7%	6.111	8,8%	10.879	10,0%	23.600	10,6%	5.837	2,1%	9.979	6,8%
Kandidatlande	5.913	9,7%	6.130	8,9%	7.885	7,2%	12.028	5,4%	14.117	5,1%	9.215	6,2%
CIS	246	0,4%	687	1,0%	2.058	1,9%	962	0,4%	828	0,3%	956	0,6%
M- og S-Amerika (ekskl. Mexico)	4.210	6,9%	10.082	14,6%	17.853	16,4%	27.659	12,5%	42.037	15,1%	20.368	13,8%
AVS	1.143	1,9%	1.923	2,8%	2.472	2,3%	3.141	1,4%	5.041	1,8%	2.744	1,9%
Golfen, Iran, andre i Mellemøsten	486	0,8%	427	0,6%	966	0,9%	2.816	1,3%	2.629	0,9%	1.465	1,0%
Middelhavsomr. (MMI)	404	0,7%	480	0,7%	991	0,9%	1.531	0,7%	-321	-0,1%	617	0,4%

Kilde: Eurostat

EF's finansielle og faglige samarbejde med Asien, 1976-2000
(mio. EUR, forpligtelser)

	Udviklings samarbejde		Økonomisk samarbejde		I alt	
	5 år i alt	Årligt gennemsn.	5 år i alt	Årligt gennemsn.	5 år i alt	Årligt gennemsn.
1976-80	264,4	52,9			264,4	52,9
1981-85	703,4	140,7			703,4	140,7
1986-90	1.079,7	215,9			1.079,7	215,9
1991-95	1.627,9	325,6	189,0	37,8	1.816,9	363,4
1996-00	1.761,8	352,4	430,3	86,1	2.192,1	438,4
I alt 76-00	5.437,3		619,3		6.056,5	

Kilde: EF

ODA-strømme til Asien i alt*, 1989 og 1999
(mio. USD-udbetalinger)

	1988-89 gennemsnit		1998-99 gennemsnit	
EU	4.741	39,4%	4.812,6	30,4%
Japan	4.549	37,8%	8.053,2	50,9%
USA	1.170	9,7%	1.452,6	9,2%
Andre DAC **	1.576	13,1%	1.489,0	9,4%
I alt	12.036	100,0%	15.807,4	100,0%

Kilde: DAC

* Asien, herunder Syd-, Sydøst, Nordøst- og Centralasien

** Andre DAC-medlemmer: Australien, Canada, New Zealand, Norge, Schweiz

Samlede ODA-strømme, 1999
(mio. USD-udbetalinger)

	1999	
EU	26.756	47,5%
Japan	15.323	27,2%
USA	9.145	16,2%
Andre DAC**	5.154	9,1%
I alt	56.378	100,0%

Kilde: DAC